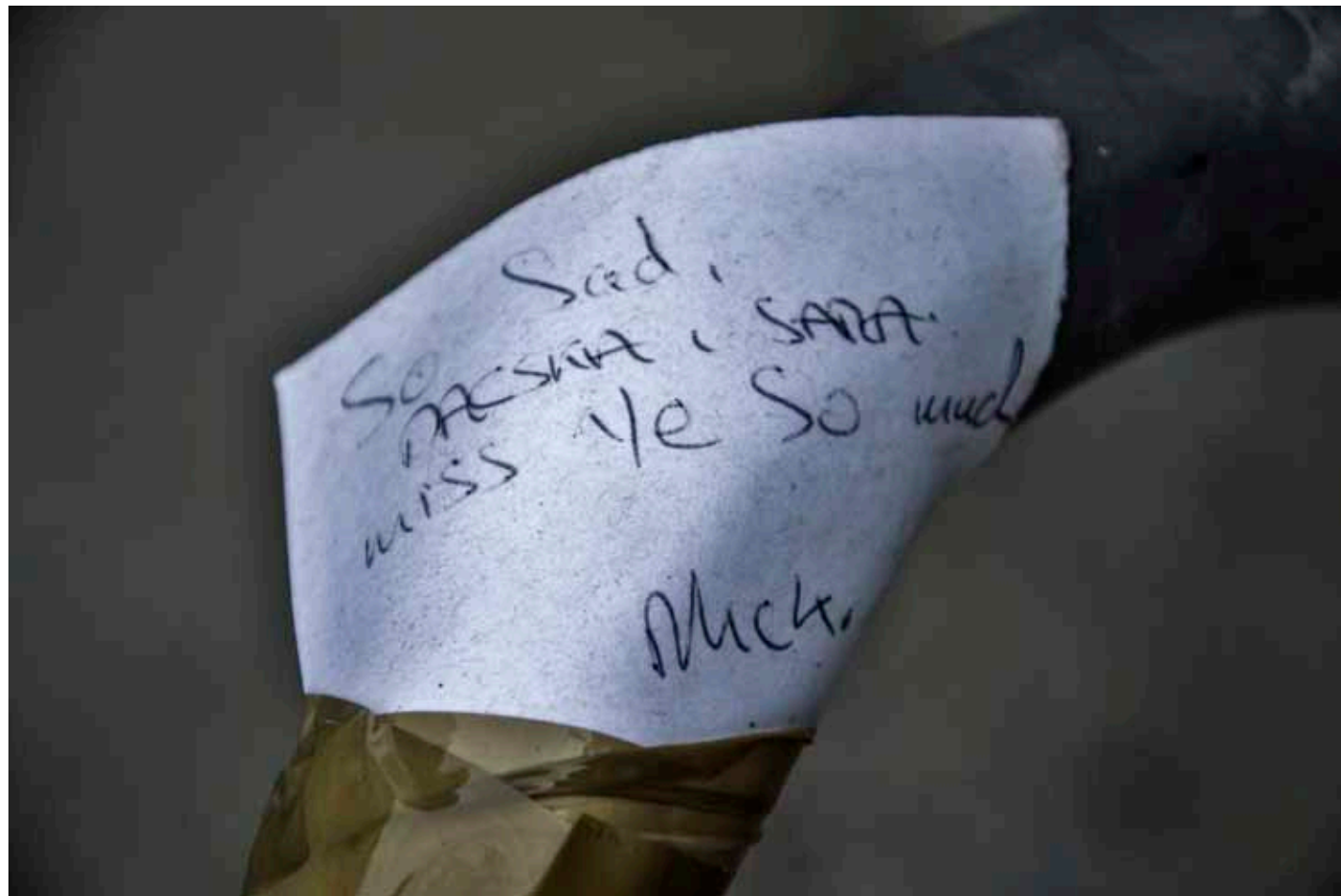

Beeld — Dossier brandveiligheid

Op 31 januari brak er brand uit in een studentenhuus op de hoek van de Bankstraat en de Kapucijnenvoer in Leuven. Daarbij kwamen twee studenten om. Het doet vragen rijzen over de brandveiligheid van koten in Leuven. **Dossier op pagina 12-13** (Foto: Karolien Wilmots)

ONDERWIJS

Vrouwen aan de top van de universiteit

5

INTERNATIONAAL

Brengen feestjes studenten dichterbij?

6

STUDENT

Klagen over slechte staat wegen

13

CULTUUR

Sprekende ezels

16

VOORBEREIDINGSPROJECT VOOR NIEUWE STUDENTEN

KU Leuven wil pioniersstudenten helpen

De KU Leuven wil studenten die als eerste uit een gezin gaan studeren, beter voorbereiden op de universiteit. In de zomer start een proefproject.

JENS CARDINAELS

De KU Leuven wil eerstejaarsstudenten beter voorbereiden op de universiteit. Daarom komt er in september een proefproject dat zich vooral richt op jongeren die de eerste zijn in hun gezin die gaan studeren.

De faculteiten Letteren en Psychologie en Pedagogische Wetenschappen (PPW) en de opleiding criminologische wetenschappen

doen mee. Aan de faculteiten zal er een gratis programma van ongeveer een week georganiseerd worden.

Hoe de voorbereidingsweek zal worden ingekleed, moet nog worden uitgewerkt. "We denken bijvoorbeeld aan sessies academisch Nederlands en sessies over wat wetenschap is, afgewisseld met sociale activiteiten en reflectie over identiteit en motivatie" zegt Heidi Mertens van de dienst Diversiteit van de KU Leuven.

Het programma is niet verplicht, maar aan alle studenten zal worden aangeraden het programma te volgen. "Het mag mensen van een andere sociale of etnische afkomst niet stigmatiseren," benadrukt Katlijn Malfliet, de vice-rector Diversiteit van de KU Leuven.

Identificeren

"Vaak mislukken studenten niet omdat ze hun studie niet aankunnen, maar omdat ze hun draai niet vinden aan de universiteit," zegt Mertens. "We willen dat de studenten academisch en sociaal integreren in de universiteit en ervoor zorgen dat ze zich identificeren met hun opleiding. Ze moeten inzicht krijgen in wat de universiteit van hen verwacht."

Lees verder op pagina 4

"Vaak mislukken studenten niet omdat ze hun studie niet aankunnen, maar omdat ze hun draai niet vinden aan de universiteit"

HEIDI MERTENS (KU LEUVEN-DIENST DIVERSITEIT)

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

GROEP T

INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN

www.kuleuven.be/atgroept

Debat

Opinie

Splinter

Gastvrijheid of integratie?

Integratie. Het is een sleutelwoord dat de afgelopen jaren door het onderwijslandschap dwaalde. Tegelijkertijd is het een spookwoord voor de mensen die begaan zijn met het internationale beleid aan onze universiteit. Want buitenlandse studenten integreren, hoe doe je dat?

Niemand lijkt de succesformule te kennen om internationale studenten en Vlaamse studenten te laten *bonden*. Of niemand lijkt moeite te doen om die integratie ook te verwezenlijken, al is dat misschien sterk uitgedrukt. Vanuit de studentenbeweging werden er de afgelopen jaren wel initiatieven ondernomen.

Voor de universiteit, en dan vooral voor haar vicerector Danny Pieters, lijkt die integratie echter een ver-van-mijn-bed-show. De beleidsnota van Pieters leest bijzonder mager wanneer het aankomt op de interactie tussen Vlaamse en buitenlandse studenten. Het woord integratie komt welgeteld één keer voor in zijn beleidsnota, namelijk wanneer het gaat over "hoe de internationale studenten beter kunnen worden gespreid over de verschillende residenties, om zo hun integratie in de Leuvense universitaire gemeenschap te bevorderen".

Pieters spreekt liever van gastvrijheid. Zijn gastvrijheid lijkt in zijn beleidsnota echter veel meer te focussen op onderzoekers dan op studenten. Professoren, die moeten we lokken. En voor studenten zullen we wel een oplossing vinden, lijkt het wel. De universiteit moet haar prestige halen uit de buitenlandse professoren en onderzoekers die zij kan aantrekken, want zij zijn als ambassadeurs voor de KU Leuven, verkondigde Pieters vorig semester nog in dit studentenblad.

En integratie? Ach, dat moeten de studentenvertegenwoordigers maar oplossen. Laat ze wat feestjes organiseren, dat zullen die internationale studenten wel geinig vinden. Al lossen die helaas niets op. Feestjes zoals de International Party zijn lovenswaardige initiatieven, maar zorgen voor een sterkere groepsvorming tussen de internationale studenten, zonder dat het de interactie met Vlaamse studenten vergroot. Er ontstaat een vorm van wij vs. zij, terwijl je pas echt de cultuur leert kennen door de mensen te leren kennen.

Ligt het dan misschien aan ons? Voelen we gewoon niet de behoefte om in contact te treden met de internationale studenten die onze studentenstad elk semester weer overspoelen? Misschien zijn wij als Vlaming gewoon een beetje anders sociaal, of hoe noemt men dat tegenwoordig?

Nee, verwacht van mij ook niet de mirakeloplossing om integratie te vergemakkelijken. Dat laat ik over aan de studenten die wel bereid zijn eraan te werken. Het zou fijn zijn mochten ze daarin ook gesteund worden door de mensen uit de hogere rangen.

FRANK PIETERMAAT

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver

#veto debat

Studenten automatisch inschrijven voor herexamens?

De kans dat gebuisde studenten binnenkort automatisch worden ingeschreven is klein. De Onderwijsraad van de KU Leuven vindt het plan geen goed idee. De studenten hadden vorige week gevraagd om de procedure aan te passen na problemen in de zomer. **JENS CARDINAELS**

Vicerector Rik Gosselink.

Vorige week vroeg de Studentenraad KU Leuven aan de universiteit om gebuisde studenten automatisch in te schrijven voor hun herexamens (*Veto 17 februari*). De Onderwijsraad van de KU Leuven vond dat geen goed idee, waardoor het plan weinig kans maakt. De Onder-

wijsraad adviseert dat het herexamen van studenten die zich niet inschrijven en toch een herexamen afleggen, nietig moet worden verklaard.

Rik Gosselink, de vicerector Studentenbeleid van de KU Leuven, is het niet eens met de manier waarop veel studentenkringen het probleem rond

de inschrijving van de herexamens willen oplossen.

Volgens hem is het probleem niet de inschrijving op zich, maar wel de communicatie over de inschrijving. "Er zijn een aantal faculteiten die de inschrijvingen twee jaar geleden al hebben ingevoerd. Daar waren vrij weinig problemen. Andere hebben ze pas vorig jaar ingevoerd. Zij hadden beter kunnen communiceren met de studenten over de verplichte inschrijvingen. Als de communicatie dit jaar beter is, zullen er minder problemen zijn."

Volgens Gosselink is het niet wenselijk om de inschrijvingsprocedure af te schaffen. Twee jaar geleden was 40 procent van de geplande herexamens onnodig. "Toen werden gebuisde studenten van sommige faculteiten nog automatisch ingeschreven. Dat resulteerde in 92.000 herexamenmomenten. Op bijna 40.000 daarvan kwam de student niet opdagen."

Dat veranderde vorig jaar. Toen moesten alle studenten zich inschrijven voor hun herexamen. "Voor 25.000 examenmomenten hadden studenten zich toen niet ingeschreven. Daardoor moesten er heel wat minder onnodige lokalen, examinatoren en surveillanten geregeld worden. Voor 12.000 momenten hadden de studenten

.....
"Er mag een minimaal engagement verwacht worden om zich aan te melden voor iets belangrijks als examens"
.....

zich ingeschreven, maar zijn ze niet komen opdagen. Een systeem met inschrijvingen is dus veel efficiënter. Bovendien mag er een minimaal engagement verwacht worden van studenten om zich aan te melden voor iets belangrijks als examens."

De Studentenraad was gewonnen voor een systeem waarbij studenten automatisch ingeschreven waren, maar waarin ze zich ook konden uitschrijven. "Dan zou hetzelfde probleem optreden: veel studenten zouden de moeite niet doen om zich uit te schrijven, omdat dat voor hen geen consequentie heeft."

Sociale media

Simon Van Hijfte, voorzitter Algemene Studentenraad HUB-KAHO (via Facebook):

"Op campus Brussel moeten studenten zich al jaar en dag inschrijven voor de herexamens, en daar is nog nooit een probleem geweest, maar het wordt dan ook zeer goed gecommuniceerd! Ook zijn de achterpoortjes zoals beschreven in het artikel (*Veto 17 februari*) bij ons niet mogelijk. Elke student krijgt een examenkaart waar al zijn examens op staan en die de student moet tonen om zijn examen te krijgen en terug in te dienen."

Philip Dutré, professor ingenieurswetenschappen (via Twitter, @philipdutre):

"Het lijkt me elementaire beleefdheid dat je laat weten of je aan een examen wenst deel te nemen of niet. De "overhead" van examens te organiseren/op te stellen voor studenten die niet opdagen is niet te verantwoorden. #vetodebat"

VRAAG VAN DEZE WEEK

NEKNOMINATIONS TOLEREREN OF NIET?

Discussieer mee op [Facebook.com/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven) en [Twitter.com/veto_be](https://twitter.com/veto_be)

Onderwijs

INTERVIEW KAREN MAEX VERHUIST NAAR NEDERLAND

“In Vlaanderen is alles vaster”

Sinds januari werkt Karen Maex aan twee Nederlandse universiteiten. Daarmee gaat ze een nieuwe uitdaging aan, nadat ze vorig jaar de rectorverkiezingen nipt verloor van Rik Torfs.

EVA SCHALBROECK

De voormalige KU Leuven-vice-rector Wetenschap & Technologie en ex-rectorkandidaat Karen Maex maakte begin dit jaar een carrièresprong naar decaan aan zowel de Universiteit als de Vrije Universiteit van Amsterdam. De samenwerking tussen de wetenschapsfaculteiten die ze daar coördineert, noemt ze een uitdaging, maar ook een uitgelezen kans om beleid te vormen vanuit de inhoud.

Wat houdt uw functie als decaan precies in?

Karen Maex: «Mijn taak is om beide faculteiten te leiden, maar ook om een goede samenwerking tussen beide tot stand te brengen. Oorspronkelijk was er een plan om de bestuurlijke organisatie van beide faculteiten onder één naam te zetten, maar de studenten van de Universiteit van Amsterdam waren tegen.»

«Hun belangrijkste bezwaar was dat er onvoldoende draagvlak was bij de werknemers en studenten. Er was ook onvoldoende vertrouwen in de doelstellingen en de voordelen van het plan. Zij vreesden bijvoorbeeld dat ze zouden moeten pendelen tussen twee campussen, hoewel wij hen verzekerd hadden dat de opleiding op één plaats zou aangeboden worden. Ik begrijp wel dat studenten wat onwennig zijn tegenover zo'n grote verandering.»

«Het doel om verregaand samen te wer-»

andere is van meer exact-wetenschappelijke aard. Daarom kun je de beiden perfect samen zetten en zo een bredere waaier van disciplinaire en interdisciplinaire opleiding realiseren. Dat maakt het net een uitdaging.»

Wat is de verhouding tussen onderwijs en onderzoek aan de ene kant en administratie aan de andere kant?

Maex: «Ik vind het belangrijk dat onderzoek en onderwijs samengaan, want dat is volgens mij de essentie van een academisch omgeving. De combinatie moet de basis vormen van een toekomstgericht strategisch beleid. Ik werk steeds vanuit de inhoud en kijk dan hoe ondersteunende administratieve processen dit kunnen realiseren. In mijn huidige functie kan ik daar nog meer dan in Leuven aan werken.»

«Al mijn stokpaardjes zoals internationalisering, gender en innovatie komen samen in de functie. Internationalisering is zeker relevant in een wereldstad zoals Amsterdam, maar volgens mij hebben ze dat tot nu toe weinig benut. Met de samenwerking wil ik Amsterdam als een eengemaakt en gezamenlijk blok naar voor schuiven.»

«Ook op vlak van gender is er werk aan de winkel. Zeker in de wetenschappelijke disciplines is er nog een vrouwelijke achterstand. In Vlaanderen is de omgeving opener en zijn er al meer maatregelen, zoals kinderopvang, gerealiseerd. De Nederlandse overheid heeft voorlopig geen plannen voor quota, maar er is wel het bewustzijn dat er iets moet veranderen.»

«Ik wil nog een paar stappen vooruit zetten. De comités die nieuwe professoren aanstellen, moeten ook actief naar vrouwen zoeken. De geselecteerde kandidaat moet wel de beste kandidaat blijven. Bij elk voorstel dat gedaan wordt, zal ik vragen of er ook vrouwen bijzitten.»

Hoe evalueert u uw eerste maand?

Maex: «Tot nu toe is het heel goed megevallen. Het is vooral een uitdaging om de

nieuwe omgeving en structuren te leren kennen. Maar zo kun je meteen ook zien hoe de faculteiten elkaar kunnen kruisbestuiven. Anderzijds is er ook veel herkenbaarheid: de discussiethema's zijn vaak dezelfde als in Leuven.»

Waarom de keuze voor Nederland? Sprak naast het project ook de omgeving u aan?

«In eerste instantie vind ik het project erg uitdagend. Maar het feit dat het in een land is met een heel andere regelgeving, maakte het extra interessant voor mij. Het is goed om gekende kwesties eens vanuit een totaal ander standpunt te benaderen. In Amsterdam is het mogelijk om bepaalde structuren aan te passen, terwijl in Vlaanderen alles vaster is.»

«Er zijn veel gelijkenissen met mijn vorige functies. Maar door de verschillen kun je niet meteen tot oplossingen komen, waardoor er meer ruimte is voor discussie.»

Wat zijn de grootste verschillen in onderwijs en onderzoek tussen Nederland en Vlaanderen?

Maex: «Onderwijs en onderzoek worden gefinancierd met verschillende geldstromen en worden anders bestuurd. Dat is wettelijk in het begin. Door de grootte van Nederland is er meer uitwisseling en mobiliteit van onderzoekers en docenten tussen de verschillende nationale universiteiten. Dat verhoogt de regionale diversiteit. Nederlandse universiteiten worden ook veel meer top down georganiseerd in vergelijking met Vlaanderen.»

Welke meerwaarde of uitdaging biedt uw functie voor uw carrière?

Maex: «De verrijking en uitdaging bestaat erin in een heel ander systeem toch vergelijkbare zaken te realiseren. Leven en wonen»

“De discussiethema's in Nederland zijn vaak dezelfde als in Leuven”

in Amsterdam is ook een aantrekkingspunt. Het is namelijk een heel mooie en dynamische stad.»

Hoe blikt u terug op uw periode aan de KU Leuven?

Maex: «Ik heb positieve en leuke herinneringen aan alles wat ik gedaan heb in Leuven. Ik heb ook geen spijt van de keuzes die ik maakte tijdens mijn Leuvense loopbaan. De overstap naar Amsterdam is een nieuwe wending, want ik was wel toe aan iets nieuws, nadat ik acht jaar vice-rector was.»

Hoe ziet uw langetermijnplannen eruit?

Maex: «In eerste instantie wil ik dat er in de samenwerking tussen de verschillende Amsterdamse universiteiten belangrijke stappen worden gezet. Het zou een unicum zijn in Nederland. Dat is voorlopig het verste dat ik momenteel kan denken.»

Karolien Wilmots

Karen Maex: “Al mijn stokpaardjes zoals internationalisering, gender en innovatie komen samen in mijn nieuwe functie.”

“Met de samenwerking kan Amsterdam haar internationale troef beter uitspelen”

ken, gaat in de praktijk op vraag van velen wel door, maar de manier waarop is anders. Er wordt geen overkoepelende structuur opgericht. Concreet proberen we een basis te creëren waarin de werking van de verschillende faculteiten op elkaar afgestemd kan worden. Door onze huidige geleidelijke aanpak kan ook iedereen zich in dit plan vinden.»

Accenten

Wat zijn voor u de belangrijkste werkpunten en pijlers in uw nieuwe functie?

Maex: «Het is belangrijk in eerste instantie om te begrijpen dat de faculteiten zowel op vlak van besluitvorming en financiering totaal anders functioneren. De universiteiten hebben elk hun eigen accenten gelegd: de ene is wat meer maatschappijgericht, de

Onderwijs

KU Leuven wil pioniersstudenten helpen

Vervolg voorpagina

“De sprong naar de universiteit is vaak groot,” zegt Malfliet. “Studenten moeten weten hoe ze aan een universiteit moeten noteren en het academisch jargon onder de knie krijgen.”

PPW organiseert het programma waarschijnlijk begin september. Letteren en criminologie plannen het in de eerste week van het academiejaar. “De programma’s sluiten aan bij de onthaalactiviteiten die nu al bestaan aan de faculteiten,” zegt Annelies Somers van de dienst Studieadvies van de KU Leuven.

Na september wordt het project geëvalueerd. “We organiseren en evalueren het samen met de faculteiten. Want het zijn de faculteiten die beslissen of het project later wordt voortgezet,” zegt Somers.

“Toen het hoger onderwijs vijftig jaar geleden een eerste democratisering golf kende, waren er veel gelijkaardige initiatieven,” zegt Mertens. “Maar we merken dat er ook vandaag nog veel jongeren zijn die het eerste gezinslid zijn dat verder studeert.”

Letteren

De faculteit Letteren is gewonnen voor het project. “Wij vinden dit een belangrijk thema,” zegt Johan Verberckmoes, de vicedecaan Onderwijs van de faculteit Letteren. “Het sluit nauw aan bij wat ons monitort nu al doet: bekijken hoe we ervoor kunnen zorgen dat studenten beter kunnen studeren.”

“We willen onderzoeken hoe de groep van studenten die geen gezinsleden hebben die aan de universiteit hebben gestudeerd, moeten begeleiden. Moeten we hen apart aanspreken of moeten we hen net samenzetten met andere eerstejaars?”

“Bovendien kunnen studenten tijdens de voorbereiding ontdekken of de universiteit iets voor hen is,” aldus Verberckmoes. “Na een maand kunnen ze vaststellen of het inhoudelijk is wat ze ervan verwacht hadden. Ze kunnen dan nog wisselen van studierichting.”

Gelijkaardige projecten werden georganiseerd aan de Amerikaanse universiteit UCLA en aan de Vrije Universiteit van Amsterdam.

“We merken dat er ook vandaag nog veel jongeren zijn die het eerste gezinslid zijn dat verder studeert”

HEIDI MERTENS, KU LEUVEN-DIENST DIVERSITEIT

De Lange Baan

VROUWELIJKE PROFFEN

In De Lange Baan worden dossiers bekeken die al jaren druk besproken worden, maar waarin weinig of geen resultaten worden geboekt.

Genderproblematiek blijft aanslepen

Al jaren vinden de universiteiten dat te weinig vrouwen professor worden, maar veel vooruitgang wordt er niet geboekt. Het bestuur van de KU Leuven kwam onlangs met een actieplan. Maar niet alle vicerectoren zijn volledig overtuigd van de werkwijze.

KATRIEN ARRON, EVELIEN VAN DEN BRANDEN EN JENS CARDINAELS

In 2012 publiceerde de Europese Commissie een rapport waaruit bleek dat slechts 12,2 procent van alle gewoon hoogleraren in België vrouwen zijn. Daarmee bevindt ons land zich ver onder het Europese gemiddelde van 19,8 procent en stranden we zelfs op de twee na laatste plaats. Dat is een teleurstellend cijfer, zeker wanneer je kijkt naar het aantal vrouwelijke vertegenwoordigers dat zetelt in de bestuursorganen van de KU Leuven. Zo bestaat het

groepsbestuur van Biomedische wetenschappen enkel uit mannen.

“Dat is een onbegrijpelijke toestand wanneer je de zaak bekijkt vanuit populatieperspectief,” vertelt Wim Robberecht, vicerector van Biomedische Wetenschappen. “Ongeveer 60 procent van onze studenten en doctoraatsstudenten zijn vrouwen, maar bij de ZAP’ers (*Zelfstandig Academisch Personeel, red.*) zie je dat dat nog maar 25 procent is. Vanuit historisch perspectief is dat anderzijds wel te begrijpen. Dat is altijd een mannenbastion geweest. Zoiets heeft tijd nodig om te veranderen.”

Volgens Nellie Konijnendijk van de werkgroep Vrouw en Universiteit moet er dringend iets aan de genderproblematiek gedaan worden. “In de zeventien jaar dat onze werkgroep bestaat, hebben we nog steeds te weinig van de beloofde verbeteringen gezien. Het is tijd dat er eens iets serieus aan het probleem gedaan wordt,” aldus Konijnendijk.

De reden waarom de problematiek al zo lang aanslept, is moeilijk in één woord te vatten. Volgens Konijnendijk speelt de wil om echt iets te veranderen zeker mee. “Te vaak heerst er nog de gedachte dat vrouwen wel hogerop kunnen geraken als ze dat

zouden willen, maar dat ze er gewoon voor kiezen om iets anders te doen,” aldus Konijnendijk.

Vooringenomenheid

Vicerector Diversiteit Katlijn Malfliet kaart nog een andere reden aan. “Er is een enorm probleem van vooringenomenheid of *implicit bias*,” vertelt ze. Iedereen heeft namelijk onbewust bepaalde vooroordelen over mannen en vrouwen en dat heeft een grote impact op hoe mensen beoordeeld worden. “Men koestert nog te vaak het

nog steeds heel erg mee. Het grootste deel van de gezinslast komt nog steeds op de nek van de vrouw terecht.”

Volgens Malfliet is het helemaal geen goed idee om met quota te werken om de genderproblematiek van de universiteit aan te pakken. Volgens haar kunnen de geselecteerden het stigma krijgen dat zij niet vanwege hun academische kwaliteiten, maar vanwege hun geslacht zijn geselecteerd. Daarom kunnen we beter met streefcijfers werken. “Veel van die streefcijfers zullen we misschien

“Ik ben er geen voorstander van dat 50 procent van de nieuwbenoemde professoren vrouw moet zijn”

WIM ROBBERECHT, VICERECTOR BIOMEDISCHE WETENSCHAPPEN

hardnekkige, klassieke beeld van de oude, grijze, mannelijke professor. Tegen dat beeld moeten we opboksen,” zegt Malfliet.

Een ander aspect is het in evenwicht brengen van de *work-life balance* aan de universiteiten. “Het percentage van mannen dat vol voor zijn baan kan gaan en niets voor het huishouden hoeft te doen, is vrij groot. Bij vrouwen is dat eerder zeldzaam,” vertelt Konijnendijk. Ook vicerector Robberecht deelt die mening: “Op dat vlak speelt het clichébeeld volgens mij

niet halen. Het is niet realistisch om over vier jaar een derde vrouwelijke decanen te hebben. Ook een derde vrouwelijke gewoon hoogleraren is te hoog gegrepen. Dat zou betekenen dat we enkel nog vrouwelijke proffen mogen bevorderen. Dat is echt geen optie. De enige haalbare kaart is dat van de nieuw benoemde academici de helft vrouw moet zijn.”

Daar is haar collega-vicerector Robberecht het dan weer niet mee eens. “Wanneer men oplegt dat 50 procent van de nieuwbenoemde

Het actieplan

De KU Leuven wil in de komende drie jaar even veel mannen als vrouwen aannemen in academische functies. Dat moet ervoor zorgen dat op middellange termijn 30 procent van de hoogleraren vrouw is. Daarnaast wil de universiteit dat de bestuursorganen van de KU Leuven voor een derde uit vrouwen bestaan. Ook in de beoordelingscommissies van de faculteiten moet op termijn een derde vrouw zijn. De commissies benoemen en bevorderen academici.

De vooropgestelde cijfers worden nu niet gehaald. Nul procent van het groepsbestuur van Biomedische Wetenschappen is vrouwelijk. Maar 13,64 procent van de raad van bestuur van de KU Leuven en maar 6,67 procent van het bestuurscomité van de Kortrijkse campus Kulak is vrouw.

Bovendien krijgt elke faculteit een genderspits. Die hoogleraar krijgt een opleiding en zal waken over hoe de faculteit omgaat met gender. Er zal ook actief gezocht worden naar vrouwen voor functies waar veel mannen zich kandidaat voor stellen. Er komen ook extra middelen voor onderzoeksprojecten die verlengd moeten worden door bijvoorbeeld een zwangerschap. (jc)

Had ik maar een man om voor te koken..

Onderwijs

professoren vrouw moet zijn, is het natuurlijk zo dat men op die manier sneller een evenwicht zal verkrijgen, maar ik ben daar geen voorstander van. Op die manier ga je een generatie vrouwen creëren waarvan ze zullen zeggen dat ze zijn aangenomen om het quotum te halen. Ik vind dat een belediging voor vrouwen.”

De lijn tussen quota en streefcijfers blijkt niet altijd even duidelijk te zijn.

Als de streefcijfers niet worden gehaald, is er volgens Malfliet een probleem. “Dan moeten er hardere

.....

“Als de streefcijfer niet gehaald worden, moeten er hardere maatregelen komen”

.....

KATLIJN MALFLIET,
VICERECTOR DIVERSITEIT

maatregelen komen. We zouden dan nog meer mensen en middelen moeten inzetten om te sleutelen aan onze bedrijfscultuur om de doelstellingen te halen,” aldus Malfliet.

Ook voor studenten?

Vicerector Diversiteit Katlijn Malfliet overweegt haar genderactieplan uit te breiden naar de studentenvertegenwoordiging. “Daar mogen meisjes zich meestal hoogstens bezighouden met cultuur en sociale materie. De meer prestigieuze zaken worden opgenomen door de mannen. Dat probleem hebben de studentenvertegenwoordigers mij zelf gesignaleerd. Ze zijn vragende partij om het genderactieplan met eigen accenten uit te breiden naar de studentenvertegenwoordiging”

De studentenvertegenwoordigers van de Studentenraad KU Leuven en LOKO reageren verrast op de uitspraken van Malfliet. “We weten van niets,” klinkt het. (j)

INTERVIEW TATJANA VOGT, VROUW TUSSEN MANNEN

“Het leek mij vanzelfsprekend dat ik ook prof kon worden”

Tatjana Vogt, professor chemie aan de KU Leuven, is er als vrouw wel in geslaagd om de top te bereiken. Ze probeert om andere vrouwen te steunen.

KATRIEN ARRON EN
EVELIEN VAN DEN BRANDEN

Hoe bent u prof geworden?

Tatjana Vogt: «Ik ben in Belgrado, de hoofdstad van het toenmalige Joegoslavië, geboren en ik heb daar ook gestudeerd. Toen mijn man een job kreeg in België, ben ik hem gevolgd. De kansen om professor te worden waren klein, maar ik heb altijd hard gewerkt om hogerop te raken. Steeds geloofde ik dat als je goed genoeg bent, ze je niet kunnen weigeren. Het leek mij vanzelfsprekend dat ik ook prof kon worden. Het is pas op latere leeftijd dat ik begon te beseffen dat er iets niet klopte, dat het niet kon dat ik een van de weinige vrouwen was.»

Moeilijkheden

Hebt u dan ooit ondervonden dat u het als vrouw moeilijker had om hetzelfde te bereiken als een man?

Vogt: «Als je je benadeeld voelt, is het natuurlijk altijd heel moeilijk om te zeggen dat dat komt omdat je een vrouw bent. Er zijn immers altijd mensen die beter zijn dan jij en dat moet je gewoon

gebeurt. Universiteiten proberen echt wel om fair te zijn.»

Hoe komt het volgens u dan dat er zo weinig vrouwen in wetenschappelijke richtingen prof worden?

Vogt: «Ik denk dat dat te wijten is aan het feit dat wij met minder vrouwelijke studenten beginnen. Als je bovendien naar de cijfers kijkt, zie je dat veel van de meisjes die beginnen ook snel verdwijnen. Van de vrouwen die nog overblijven, zijn er slechts enkelen die doctoren en prof worden.»

«Het is moeilijk om de exacte reden van het probleem te geven. Ten eerste denk ik dat wij te weinig rollmodellen hebben. Ik zeg altijd: “*You can not be, what you can not see*”. Als jonge vrouwen geen goede voorbeelden hebben, denken ze snel dat het onmogelijk is om een carrière in een wetenschappelijke richting uit te bouwen. Ten tweede denk ik dat als je verder wil komen in je carrière, je heel competitief moet zijn. Daarom moet je vaak aan zelfmarketing doen. Volgens mij hebben vrouwen het daar iets moeilijker mee.»

Wat vindt u van het genderactieplan van de KU Leuven?

Vogt: «Het genderactieplan is een positief signaal, al vraag ik me af hoe we het concreet gaan uitvoeren. Ik denk dat we op veel tegenstand zullen botsen. Er zijn immers nog steeds conservatieve professoren die niet inzien waarom er iets moet veranderen. Misschien zullen we op langere termijn wel resultaten boeken, maar daarmee is het probleem nu nog niet opgelost.»

Hoe kunnen we volgens u dan sneller resultaten boeken?

Vogt: «Om concreet iets te veranderen kan je op verschillende niveaus werken. Ten eerste is het belangrijk om vrouwen actief te steunen. Ik vind dat dat veel te weinig gebeurt. Als iemand echt goed is, moet je dat gewoon tegen die persoon zeggen. Zeker tegen vrouwen. Zij hebben namelijk

Professor Tatjana Vogt ijvert voor meer rolmodellen. “You cannot be what you cannot see.”

Vincent Peeters

veel vaker problemen met zelfvertrouwen.»

Kwaliteit

Hebt u zelf al initiatieven ondernomen om vrouwelijke studenten en professoren actief te steunen?

Vogt: «Ik ben actief als mentor om de andere onderzoekers te coachen. Bovendien ben ik ook voorzitter van Belgian Women in Science (BeWiSe). Die vereniging ondersteunt de rol en de positie van vrouwen in de wetenschappen.»

«Over twee weken gaan we ook een Ladies @ Science Day organiseren, waarbij we meisjes uit het vijfde middelbaar van verschillende scholen in Leuven zullen uitnodigen om hier een halve dag fysica en chemie te volgen. Er zullen workshops plaatsvinden om aan te tonen dat het ook iets voor meisjes is.»

«Een ander evenement is Greenlight for girls. Daar geef ik ook workshops, bijvoorbeeld in “cosmetic chemistry”. We maken dan parfum en testen cosmetische producten. Op die manier laten we de meisjes zien dat het beeld dat velen van chemie hebben, volledig verkeerd is. Als je die boodschap kan overbrengen, is chemie echt heel fascinerend.»

Een vrouw in de wetenschap heeft dus zeker ook zo zijn voordelen?

Vogt: «Ja, mannen en vrouwen doen op een verschillende manier aan wetenschap. Vrouwen zijn vaak veel voorzichtiger. Ze zullen daardoor misschien niet zoveel publiceren, net omdat ze kwaliteit willen garanderen.»

Internationaal

ORIENTATION DAYS OPLOSSING VOOR INTEGRATIE?

“Kloof tussen internationale en Vlaamse studenten overbruggen”

De week voor de start van het semester worden de internationale studenten in Leuven traditioneel verwelkomd met de Orientation Days. Een resem infosessies en activiteiten, de een al succesvoller dan de andere, zorgen ervoor dat ze elkaar en Leuven beter leren kennen.

FRANK PIETERMAAT

Ook in het tweede semester hebben buitenlandse studenten de weg naar onze alma mater gevonden. Om die studenten zich meteen thuis te laten voelen, worden er in de lesvrije week activiteiten georganiseerd onder de noemer Orientation Days. Internationale studenten worden bekogeld met infosessies, stadsrondleidingen, maar ook avondactiviteiten. Een van die avondactiviteiten is de International Party, begin februari nog garant voor een bomvolle fuifzaal Albatros.

Voor de organisatie is een uitverkocht feestje altijd fijn, maar de International Party's lijken weinig bij te dragen tot de integratie van de buitenlandse studenten of het maken van nieuwe vrienden, vaak door de luidruchtigheid. Dat blijkt uit een klein onderzoek van een aantal internationale studenten in het kader van het vak “Intercultural interaction in

teiten willen voornamelijk de studenten de gelegenheid bieden om elkaar te leren kennen,” vertelt Sander Beelaert, het hoofd Internationaal van LOKO. “We proberen te zorgen voor een zo gevarieerd mogelijk aanbod met als sluitstuk de International Party.”

Pub Evening

“We weten dat het moeilijk is om mensen te leren kennen op de International Party,” gaat Beelaert verder. “Daarom organiseren we de andere activiteiten als kennismakingsmoment om rustig met elkaar te communiceren, zoals bijvoorbeeld de Pub Evening.”

Ook bij Koco International, dat verantwoordelijk is voor de internationale studentenvertegenwoordiging aan de faculteit Letteren, wordt erkend dat de International Party geen wondermiddel is, maar wel noodzakelijk. “Wij vinden het nog altijd belangrijk dat er zoiets is,” aldus Sebastiaan Augustin. “Het is sowieso belangrijk dat internationale studenten en studenten in het algemeen in Leuven nog steeds kunnen feesten en zo in contact kunnen komen met andere studenten. Ze moeten natuurlijk ook op rustige momenten een pintje kunnen drinken met iemand anders. Maar dan spreek je over twee verschillende concepten en je kan geen appels met peren vergelijken.”

In een ideale wereld brengt de International Party Vlaamse en internationale studenten bij elkaar. “We zijn daar vrij realistisch in,” zegt Beelaert, “dat is niet iets wat op 1, 2, 3 gebeurt. Wel merken we dat er ten opzichte van vorige jaren al meer Vlaamse studenten op afkomen.”

“De Pub Evening is een activiteit waarbij we inzetten op de aanwezigheid van Vlaamse studenten,” vertelt Beelaert. “Integratie slaagt het best met mensen met dezelfde instelling, van dezelfde faculteit. Idealiter is er één café per faculteit om te *bonden*.”

“Bij onze volledige werking streven we ernaar om die kloof tussen Vlaamse en internationale studenten te overbruggen,” maakt Beelaert zich sterk. “Na wat heroriëntering van een aantal activiteiten, denk ik dat we een goed zicht hebben op hoe we daarin kunnen slagen. Integratie van buitenlandse studenten is een proces dat nooit af is maar waarin we dit jaar wel belangrijke stappen genomen hebben.”

Quang Huy Nguyen

Quang Huy Nguyen

“Integratie is een proces dat nooit af is maar waarin we dit jaar wel belangrijke stappen genomen hebben.”

SANDER BEELAERT, COÖRDINATOR
LOKO INTERNATIONAAL

a student mobility context”, dat sinds dit jaar aan de faculteit Letteren gedoceerd wordt (*zie kader*).

Tijdens de Orientation Days is het de internationale werking van LOKO, de koepel boven de studentenkringen, dat de sociale activiteiten verzorgt naast de informatieve sessies die door de Cel Internationale Studenten van de KU Leuven georganiseerd worden. “De activi-

Intercultural Interaction in a Student

Mobility Context

Het onderzoek rond de International Party werd gevoerd door enkele Erasmusstudenten die het vak Intercultural interaction in a student mobility context volgen aan de faculteit Letteren. Dat vak maakt deel uit van een heel pakket van vakken dat expliciet aan Erasmusstudenten aangeboden wordt.

“Het bestaat uit een theoretisch deel en een praktisch deel,” vertelt Sebastiaan Augustin van Koco International, dat instaat voor de vertegenwoordiging van internationale studenten aan de faculteit Letteren. “Er worden interculturele vaardigheden getraind, net als contacten met andere internationale studenten. Op het einde wordt er een paper geschreven over interculturele contacten.”

Het vak werd dit jaar ingevoerd. “In het eerste semester was er een testfase,” aldus Augustin. “Die is goed doorlopen. De studenten waren heel enthousiast. Het is de bedoeling dat het vak zo snel mogelijk opgenomen wordt in het programma van onze faculteit en dat ook studenten die op Erasmus gaan het vak zouden kunnen opnemen. Eerst zou het verplicht worden voor Vlaamse studenten die op Erasmus gaan. Later zouden we het dan ook kunnen aanbieden aan studenten die niet op Erasmus gaan.”

“Het idee kwam van de Stuurgroep Internationalisering Letteren (STIL),” zegt Augustin. “Die wordt gevormd door de vicedecaan Internationalisering, de directeur van het IMCO van de faculteit, enkele proffen van de faculteit en Koco International.”(fp)

Doe de groentetas!

Elke maandag een verrassend biologisch groente- & fruitpakket

@ Alma 2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut,
Groep T, Gasthuisberg en Letteren.

www.kuleuven.be/groentetas

Internationaal

IMPACT ZWITSERS IMMIGRATIEREFERENDUM OP HOGER ONDERWIJS

Einde van Zwitserse uitwisselingen door immigratiereferendum?

De Zwitserse bevolking besliste twee weken geleden met een referendum om het vrije verkeer van personen in te dijen. De gevolgen van de beslissing voor het Zwitsers en Europees hoger onderwijs zijn nog onduidelijk, maar uitwisselingsprogramma's, zoals Erasmus, bevinden zich mogelijk in de gevarenzone.

EVA SCHALBROECK

Met dat referendum, een initiatief van de rechtse volkspartij SVP, gaf 50,3 percent van de Zwitserse bevolking aan dat ze de massaimmigratie naar Zwitserland aan banden willen leggen. Concreet betekent de uitslag dat het vrij personenverkeer vanuit de EU naar Zwitserland onderworpen zal worden aan quota.

Afkeer

Met deze beslissing keert Zwitserland zich duidelijk af van de EU, waar het traditioneel goede relaties mee heeft. De verbolgen Europese reacties zijn dan ook niet mild. "Deze beslissing gaat regelrecht in tegen het Europese basisprincipe van vrij personenverkeer," stelt Kathleen Van Brempt, Belgisch Europarlementslid (sp.a).

"Bovendien bedreigt die de bevoorrechte relaties tussen Zwitserland en de EU. Indien ook andere bilaterale akkoorden opgeblazen worden, dreigen lopende hoger onderwijsprojecten, tussen Zwitserland en de EU, zoals Horizon 2020 (een hoger onderwijs programma voor Onderzoek en Innovatie) en Erasmus+ in het slechtste geval ook stopgezet te worden." Van Brempt pleit ervoor om onderwijs en de bijhorende mobiliteit buiten de nieuwe maatregelen te houden. "Vanuit Europa moeten we het hard spelen om Zwitserland tot andere gedachten te brengen."

Raymond Werlen, secretaris-generaal van de Rectorsconferentie van de Zwitserse universiteiten, vraagt zich af in welke mate onderwijs onaangeroerd kan blijven in de gewijzigde situatie. "De nieuwe bilaterale akkoorden kunnen enkel als een totaalpakket geïmplementeerd worden, waardoor het Zwitsers hoger onderwijs hoogst waarschijnlijk ook de gevolgen van de uitkomst

van de onderhandelingen over onderwijs en uitwisselingen zal voelen. De vraag is in welke mate de uitkomst van het referendum verzoend kan worden met nieuw onderhandelde akkoorden over onderwijs en uitwisselingen met de EU."

Onderhandelingen

Concrete stappen werden gezet door de EU, toen beslist werd om de gesprekken met Zwitserland over Horizon 2020 en Erasmus+ stop te zetten. De aanleiding was de Zwitserse weigering om vrije doorlating te verlenen aan Kroatische EU-burgers. Dat gaat in tegen de heersende Schengenakkoorden, die ook Zwitserland ondertekend heeft.

De uitkomst van de onderhandelingen over deze programma's zullen volgens Werlen zichtbare gevolgen hebben voor uitwisselingsprogramma's zoals Erasmus+ (zie kader). "De concrete effecten op het hoger onderwijs zijn echter nog niet voor meteen, want de onderhandelingen met de EU moeten nog bepalen hoe de nieuwe wetgeving concreet geïmplementeerd zal worden."

"Openheid, uitwisseling en internationale samenwerking zijn erg belangrijk voor het Zwitsers hoger onderwijs. Het zou nadelig zijn voor Zwitserland, indien die aspecten zouden verdwijnen," zegt Werlen. "Door Europa weg te stemmen verliest het Zwitsers onderwijs deels haar internationale oriëntering. Dit is net cruciaal bij onderzoek en ontwikkeling. Zwitserland dreigt hierdoor te zichzelf te isoleren en zal hiervan het grootste slachtoffer zijn en niet Europa," sluit Van Brempt aan.

Werlen eindigt op een positieve noot: "Ik heb vertrouwen dat een oplossing gevonden zal worden, waardoor dramatische gevolgen vermeden kunnen worden."

ERASMUS

De uitkomst van het referendum kan ook belangrijke gevolgen hebben voor uitwisselingsprogramma's van en naar Zwitserland, zoals Erasmus+. Indien de beperking van het vrij personenverkeer ook voor het hoger onderwijs zou gelden, wordt hun werking bemoeilijkt. "Het zou voor buitenlandse studenten en onderzoekers moeilijker zijn om naar Zwitserland te komen en omgekeerd. Indien deze programma's opgeschort worden, zullen uitwisselingen veel complexer zijn," volgens Werlen.

Zijn hierdoor uitwisselingen vanuit en naar Zwitserland in de toekomst niet meer mogelijk? Door de huidige onduidelijkheid is het moeilijk te zeggen of een Erasmusuitwisseling met Zwitserland zal verdwijnen of in gewijzigde vorm zal blijven bestaan.

"De situatie is momenteel acuut omdat we net bezig zijn met de voorbereiding van Erasmus+, de vernieuwde opvolger van Erasmus," stelt Elke Timmermans van het International Office van de KU Leuven. "Alle faculteiten maken momenteel hun selectie van studenten die volgend jaar op Erasmus gaan en ondertussen worden er nieuwe akkoorden gesloten met Zwitserse partners."

"Indien Zwitserland nu niet meer als volwaardig partner deelneemt aan Eras-

mus+, kunnen de uitwisselingen eventueel nog plaats vinden, maar wel zonder dat er beurzen beschikbaar zullen zijn."

Hoe gaat de KU Leuven inspelen? "De faculteiten moeten aan de studenten die een Zwitserse bestemming hebben gekozen laten weten dat het mogelijk is dat ze geen beurzen krijgen en hun de kans geven om van bestemming te wisselen," gaat Timmermans verder.

In het slechtste geval kan Zwitserland ook met quota werken voor inkomende studenten, maar voorlopig is dat nog niet aan de orde. "We wachten de onderhandelingen af, maar de grote vraag is of Zwitserland nog steeds partner blijft voor Erasmus+ onderwijsprojecten, zoals uitwisselingen."

"Mogelijk alternatieve funding kan onder de noemer van 'exchange students'. Toen Zwitserland nog geen volwaardige Erasmuspartner was, voorzag het beurzen voor zowel inkomende als uitgaande studenten. Het is een optie dat we naar dit systeem terug keren," volgens Timmermans.

"Ik geloof wel dat er steeds een samenwerking zal zijn tussen de KU Leuven en Zwitserse partners. De goede bestaande contacten zijn hier het bewijs van," besluit ze optimistisch.

STUDENTEN

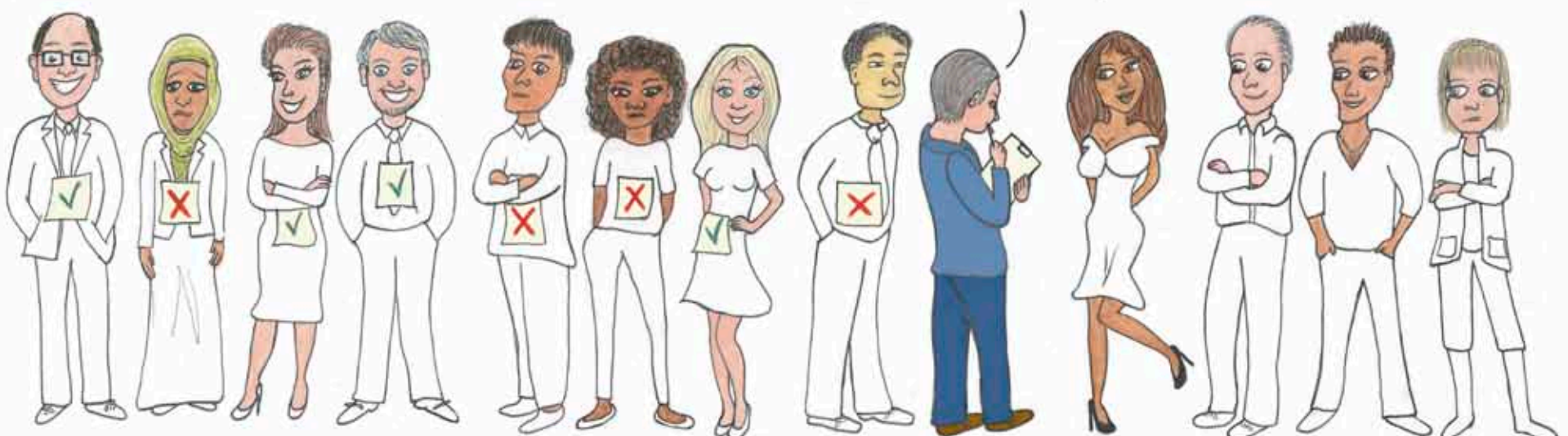
Protest tegen de uitslag van het referendum is ook te horen bij de studenten. Volgens ESU, de European Students Union, gaat het in tegen de basisprincipes van de European Higher Education Area. Ook zij waarschuwen tegen de onvoorziene gevolgen.

Net zoals bij de docenten is mobiliteit cruciaal voor de studenten. "Ongeveer 2.600 Zwitserse studenten konden in 2011-2012 op uitwisseling gaan en omge-

keerd ontving Zwitserland 2.900 studenten. Die sfeer van openheid dreigt nu ingeruild te worden voor een toekomst van isolatie."

De mobiliteit, essentieel voor zowel onderzoek en onderwijs, moet volgens ESU absoluut gevrijwaard worden. Haar pleidooi om onderwijs buiten de nieuwe maatregelen te houden, wordt bijgetreden door de Zwitserse nationale studentenvereniging (VSS/UNES/USU).

Hmmm..
Deze is moeilijker.

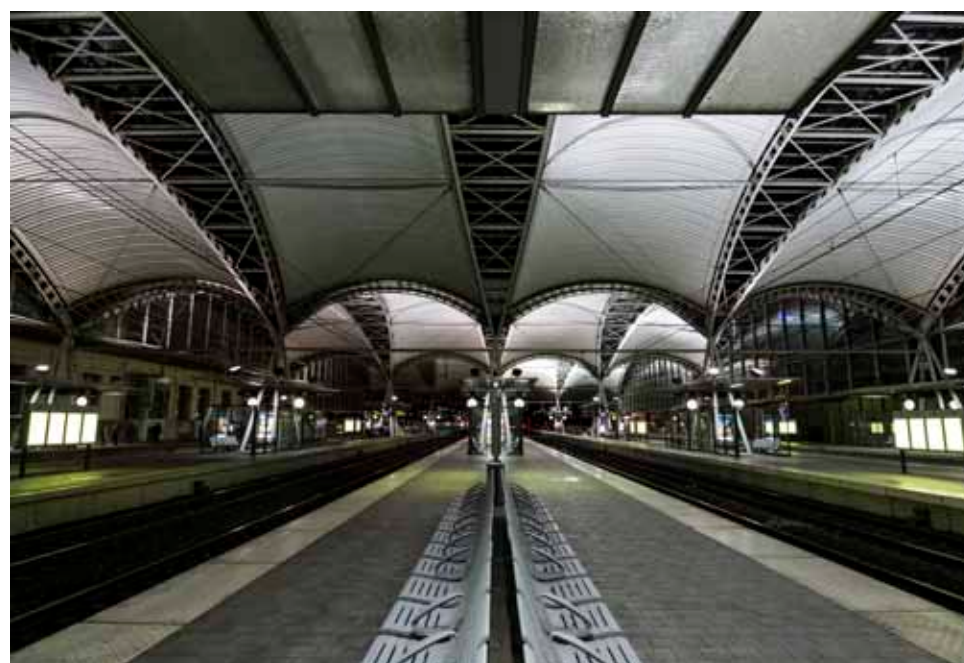

ScherpGesteld

• • • • • FOTO'S: KAROLIEN WILMOTS

Onze fotografe bezocht deze week het station van Leuven. Nu zouden we kunnen beginnen over "een oase van rust" en over "de drukte van alledag", maar dat gaan we niet doen. Onze fotografe ging gewoon naar het station en ze nam er foto's.

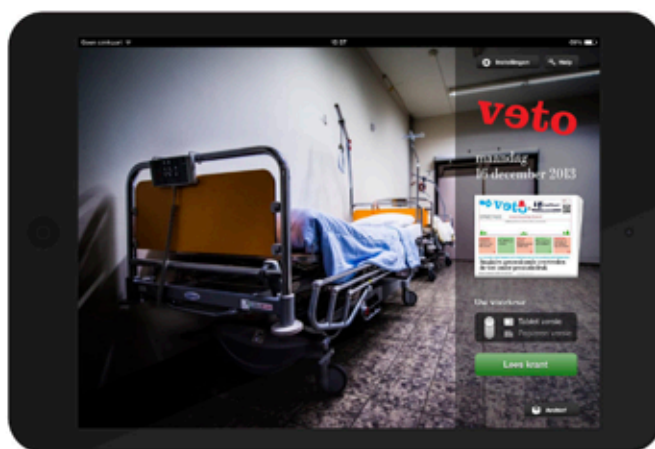

Ook een gazet moet meegaan met zijn tijd

Veto op iPad

De nieuwe Veto-app is speciaal op maat gemaakt van de iPad (Mini) en van de iPad-hebbende lezer. Geen vervelende zoombewegingen, maar wel een intuïtieve interface, die speciaal werd ontworpen voor tablets. Met extra foto's en grafieken.

Gratis te downloaden via

 www.veto.be
 [@veto_be](https://twitter.com/veto_be)
 [/vetoleuven](https://facebook.com/vetoleuven)

veto

Sociaal

BRANDVEILIGHEID HEET HANGIJZER NA BRAND IN DE KAPUCIJNENVOER

“Er zijn te weinig controles, maar komt verandering in”

Na een brand in de Kapucijnenvoer met dodelijke afloop is brandveiligheid een hot topic in Leuven. De brandweer zelf is vragende partij voor meer controles, maar beklemt dat de meeste koten veilig zijn.

SAM RIJNDERS EN KAREL PEETERS

“Uiteraard wil ik meer en scherpere controles,” zegt commandant Jeroen Ameel van de Leuvense brandweer. Maar daarvoor ontbreekt het hem aan voldoende mankracht. “Momenteel zijn er te weinig middelen voor meer controles, maar daar komt verandering in.”

Vorig jaar controleerden Ameels medewerkers 198 kamerwoningen op brandveiligheid. Hoeveel koten dat zijn, is onduidelijk. “Daar zitten blokken van zestig kamers en woningen met vijf kamers tussen.”

Studenten kunnen zelf om een brandweerbezoek vragen

“Wij dringen er altijd op aan dat de stad Leuven meer controleert,” stelt Jan De Vriendt, directeur Studentenvoorzieningen van de KU Leuven. “We begrijpen dat zoiets niet eenvoudig is: in Leuven zijn er ontzettend veel koten als je kijkt naar de bevolking. Toch is de veiligheid van koten een taak van de stad.”

Preventie

Aan het capaciteitsprobleem wordt gewerkt, betoogt Ameel. “Wij gaan dit jaar preventieadviseurs en burgerpersoneel aanwerven die zich voltijs gaan bezighouden met brandpreventie. Tegen medio 2015 wil ik dat die actief zijn. De middelen zijn er alvast.” Hij benadrukt dat de plannen er al waren voor het drama in de Kapucijnenvoer.

Om te sensibiliseren zou de commandant volgend jaar graag aanwezig zijn tijdens de studentenwelkom. “Met een ladderwagen kunnen we aandacht trekken, en we kunnen mooie demonstraties geven.” Zo is een brandende frietketel erg spectaculair. “Kap daar water op en dat geeft een steekvlam van vier of vijf meter. Spektakel verzekerd, maar studenten zien ook hoe ze dat moeten blussen.” De

universiteit wil zo'n initiatief zeker steunen volgens De Vriendt.

Na de brand in Leuven lanceerden verschillende brandweerkorpsen het voorstel voor een Vlaams kwaliteitslabel voor studentenkamers. Dat zou dan verplicht zijn voor huurders en verhuurders. In maart zit de Leuvense brandweercommandant alvast samen met betrokken Vlaamse minister Freya Van den Bossche (sp.a).

“Wij hebben het voorstel in de pers vernomen en willen eerst naar de brandweer luisteren,” reageert Van den Bossche. “Op Vlaams niveau bestaan er duidelijke veiligheidsnormen voor woningen en koten. Gemeenten kunnen zelf nog een stap verder gaan door een voorafgaande controle te eisen. De brandweer heeft opgeroepen om dat te uniformiseren. We gaan in overleg met alle betrokken partijen kijken wat we kunnen doen om de veiligheid van koten nog te verbeteren.”

Klikmaatschappij

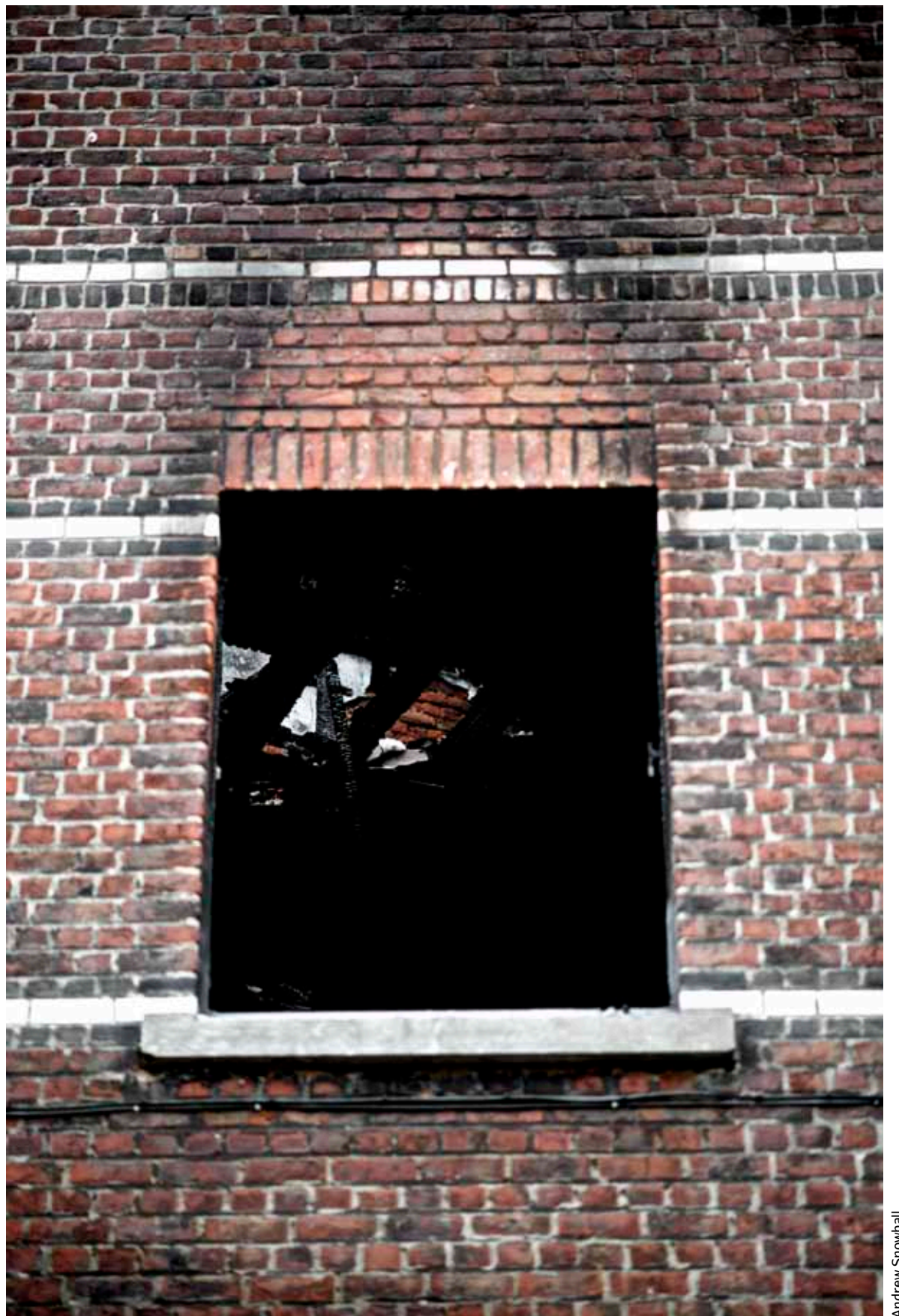
Momenteel gebeuren de meeste controles door de brandweer op vraag van de eigenaars. “Zij hebben een gunstig verslag van de brandweer nodig om een conformiteitsattest te bekomen van de Leuvense Dienst Wonen,” verklaart Ameel. Zonder mag een eigenaar niet verhuren.

“Onlangs nog heeft de Dienst Wonen alle eigenaars aangeschreven om hen aan te sporen. Sinds januari hebben we daardoor al 160 aanvragen van eigenaars gekregen,” zegt een tevreden Ameel. “Deels komt dat door de brand, maar vooral door de actie van de Dienst Wonen.”

Op eigen initiatief zal de brandweer niet controleren. “De Dienst Wonen kan ons wel om een controle vragen, als zij tijdens een bezoek een probleem vaststelt.”

Studenten kunnen ook zelf om een brandweerbezoek vragen. “September en oktober zijn daarvoor klassieke maanden. Bezorgde moeders - zonder seksistisch te willen doen - vragen dan of wij komen kijken.” Van de commandant mogen best meer studenten die stap zetten. “Ik wil geen klikmaatschappij, maar wie huurt mag toch een zekere service verwachten?”

Al kan dat de studenten zuur opbreken. Sinds december rekent de brandweer 95 euro per uur aan personeelskosten en 25 euro aan administratieve kosten aan, lezen we op de website van de stad Leuven, tenzij het resultaat van de controle “gunstig zonder voor-

Andrew Snowball

waarden” is. Daarvoor was een eerste advies en de eindcontrole gratis.

De begunstigde van de controle moet betalen. Het is onduidelijk of de rekening zo bij de student of de kotbaas belandt, geeft ook Lies Corneilie (Groen) toe. De gemeenteraadsleden van Groen stemden met de meerderheid voor de verhoging.

De controles blijven niet zonder gevolg. Kotbazen krijgen twaalf maanden de tijd om problemen op te lossen. “Zo niet, kan een procedure van ongeschiktheid tot de onbewoonbaarheid van de woning volgen,” waarschuwt Ameel. In tegenstelling tot vroeger is

de opvolging beter dankzij goede relaties met de Dienst Wonen.

De huisvestingsdienst van de KU Leuven gaat op bezoek bij alle koten die voor de eerste keer worden aangeboden op haar platform KotWijs, weet De Vriendt. “Vorig jaar is de capaciteit verhoogd om meer huisbezoeken te kunnen doen. Bij problemen waarschuwen we de nodige instanties.” Studenten kunnen problemen ook altijd melden.

Spookkoten

Problematisch is dat sommige kotbazen hun pand niet registreren

bij de Dienst Wonen, om de kotbelasting en regelgeving ter zake te ontlopen. Ook het huis in de Kapucijnenvoer waar dodelijke slachtoffers vielen, was niet aangegeven.

Ameel heeft geen cijfers, maar anonieme brandweerbronnen schatten in *De Morgen* dat er zo'n tweeduizend “spookkoten” zijn.

Ook bij de KU Leuven tast men in het duister. De Vriendt: “Wij schatten dat KotWijs ongeveer 85 procent van de koten bevat. Maar de andere koten zijn niet automatisch onveilig of ongeregistreerd.” Sowiezo controleert de huisvestings-

daar

STUDENTEN BEZORGD OM BRANDVEILIGHEID

Nalatige kotbazen springen los om met brandpreventie

dienst niet of koten geregistreerd zijn. “We hebben geen directe link met de stad en geven geen gegevens door. Al kunnen de stadsdiensten natuurlijk op KotWijs kijken.”

Omdat de brandweer haar verslagen altijd doorstuurt naar de Dienst Wonen, lijkt het weinig vanzelfsprekend dat de betrokken kotbazen zelf een brandweerbezoek aanvragen. Ameel hamert dan ook nogmaals op de eigen verantwoordelijkheid van studenten. “Ik zou geen ongeregistreerd kot huren. Natuurlijk is er een krapte op de kotenmarkt en misschien zijn die koten wat goedkoper, maar je neemt een risico.”

Een direct verband tussen ongeregistreerde koten en brandveiligheid ontbreekt volgens de commandant.

Uitzonderlijk

Tot slot benadrukt de brandweercommandant dat de brandveiligheid van Leuvense koten in de lift zit. Ameel: “We zien meer en meer koten die enorm mooi en veilig zijn. Eigenaars brengen de boel in orde om geen miserie te hebben met de stad Leuven, omdat die sterker opvolgt.”

De brand in de Kapucijnenvoer blijft dan ook uitzonderlijk. “Om eerlijk te zijn, zijn er verbazingwekkend weinig branden in studentenkotens. We moeten bijna twintig jaar terug gaan in de geschiedenis om slachtoffers te betreuren.”

“Zo lang je zuurstof en brandbaar materiaal hebt, zullen er branden zijn,” besluit Ameel. “Een brand met twee overledenen moet je kunnen vermijden. Zoiets grijpt je aan: twee jonge mensen aan het begin van het leven die geen kans hebben gekregen. Het is niet prettig om dan naar huis te gaan.”

Is jouw kot in orde?

Elke Leuvense studentenkamer moet een rookdetector hebben. Vanaf meer dan twee bouwlagen of meer dan twintig studenten is een alarminstallatie verplicht. Die is herkenbaar aan de vierkante, rode knoppen, waarmee je een centraal alarm in het hele gebouw doet afgaan. “Een rookmelder gaat voor alles af, bijvoorbeeld als je kookt of rookt. Met zo’n alarminstallatie moet je het zotteke niet uithangen. Als die afgaat, dan is het serieus,” vertelt brandweercommandant Jeroen Ameel.

Wie meent dat zijn of haar kotbaas het niet zo nauw neemt met de brandveiligheid, kan een controle aanvragen via brandpreventie@leuven.be. (sr&kp)

Hoe bezorgd zijn studenten om hun brandveiligheid? Vaak is het niet meer dan een bijgedachte, gezien de onveilige situaties op vele koten. Enkele studenten getuigen.

KORNEEL DE SCHAMP

Brandveiligheid zit niet meteen vooraan je gedachten als je een kot zoekt. Het moet hip, cool of gezellig zijn, maar of er een nooduitgang is, lijkt meestal bijzaak. Laurens Jan vertelt hoe zijn blik veranderde na een brand op kot enkele jaren terug. “Ik had een kaars laten branden terwijl het raam openstond en was vervolgens in slaap gevallen. Toen ik wakker werd, had het gordijn vuur gevat en stond de hoek van mijn kamer helemaal in brand. Ik kon het vuur nog net blussen.” Laurens Jan kijkt nu alvast anders naar brandveiligheid: “Toen ik verhuisde heb ik toch zelf rookmelders opgehangen en kaarsen gebruik ik ook nooit meer. Je past je pas aan eens je zoiets hebt meegemaakt.”

Emmers Zand

Toch hoeft er niet altijd al een brand zijn geweest voordat studenten bezorgd zijn. Sommige kotbazen zijn wel eens laks in de beveiliging. Ben vertelt wat er misging op zijn kot in de Pa-

“We hebben één brandblusser in de keuken die we zelf gekocht hebben”

JOACHIM (STUDENT)

rijsstraat: “Er was op dat kot één nooduitgang aan de achterkant. Ik zat op de hoogste verdieping, dus in geval van nood moest ik langs daar naar buiten. Maar die deur gaf uit op een overloop waar niemand mocht komen. Toen daar toch enkele studenten op kwamen, heeft de kotbaas de deur gesloten.”

Toen Ben de kotbaas daar op aansprak kreeg hij een warrig verhaal te horen. “De kotbaas beweerde dat de brandweer er snel genoeg zou zijn om mij te redden

in geval van brand. Later checkte ik ook de rookmelders van het gebouw en daar zaten soms zelfs geen batterijen in.”

Ook in een ander kot van dezelfde man zag hij vreemde toestanden: “Daar stonden emmers zand met allerlei vuiligheid in. Voor een brand, beweerde de man, in plaats van brandblussers. Ik heb toen alvast klacht neergelegd.”

De kotbaas in kwestie wenste enkel anoniem te reageren. “Ik ben alles volledig in orde aan het brengen qua branddetectie in al mijn koten, volgens de laatste regels. Die ene student is boos op mij omdat hij niet meer kon zonnebaden op dat terrasje, waar ze niet mochten komen volgens de regels. Ik ben blij dat hij weg is! En die emmers zand staan daar nog steeds: die staan er voor als een frietketel vuur vat.”

Jaren 70

Bij Joachim loopt ook een en ander fout op kot. “Onze kotbaas woont niet in België en dus komt er vaak niet veel van zijn beloftes. Wij zitten er als studenten ook niet genoeg achter. Als we het meer zouden vragen, zou er misschien wat gebeuren, maar het is niet onze hoogste prioriteit.” Zijn kot heeft niets van de reglementaire brandpreventie in huis. Joachim: “We hebben één brandblusser in de keuken die we zelf gekocht hebben. Er hangt ook nog ergens één rookmelder uit de jaren 70 die niet meer werkt.” Een nooduitgang heeft Joachim, die op de bovenste verdieping woont, niet. “Ook wij hebben hier al gevaarlijke situaties gehad met ons gasvuur. Maar ik betwijfel of er iets gaat gebeuren. Misschien als er meer controles komen, maar als het van onszelf moet komen, zal er weinig veranderen.”

Karolien Favoreel

Wat bij brand op kot?

Het grootste risico blijft roken, aldus brandweercommandant Jeroen Ameel. “Je kunt met een brandende sigaret in slaap vallen. Maar ook wie in dronken toestand thuis komt en dan gaat koken, heeft een probleem.”

Mocht het noodlot alsnog toeslaan, alarmer meer dan eerst je kotgenoten. Daarna kan je eventueel een bluspoging ondernemen. “Wij

raden altijd maximaal één bluspoging aan,” zegt Ameel. “Zo’n blustoestel is toch direct leeg. Daarna kan je er alleen maar mee gooien en gaan lopen.” Bij een brandende friteuse moet je een branddeken gebruiken, geen blustoestel.

Mocht er toch brand uitbreken, dan mag je je nooit door rook begeven. “Mensen denken dat een zakdoek voor de mond helpt.

Nonsens: door rook kan je geen twee meter gaan,” waarschuwt Ameel. De kapitein raadt studenten dan ook aan de deur van hun kot te sluiten en de rook buiten te houden bij rookontwikkeling in de gang. “Aan de achterkant van een gebouw moet er een brandladder zijn. Aan de voorkant wacht je op ons: wij komen met een ladderwagen en halen je eruit.” (sr&kp)

Student

Jonge Wolven

KULAPP (QUIVR)

Innovatie hoeft niet alleen van Google en Apple te komen. Ook studenten kunnen innoveren. Veto bekijkt enkele projecten.

“Het was zo leuk dat we niet wilden stoppen”

Te laat je bed uitgerold, haastig naar de les gefietst, aangekomen op je faculteit en geen idee hebben in welke aula je moet zijn. Drie studenten burgerlijk ingenieur hebben de oplossing gevonden: de KULApp.

CATHERINE HECHTER

De belangrijkste eigenschap van de app is het lessenrooster. Eens de gegevens zijn binnengehaald, heeft een student altijd zijn lessenrooster bij de hand en kan hij het offline bekijken.

De oprichters beschouwen hun app niet als een job. Ze zien programmeren als een hobby. Boris Gordts: “Wij zijn elkaar tegengekomen op een programmerwedstrijd. Daarna zijn we begonnen te werken aan de app. Het was zo leuk dat we niet wilden stoppen. Nu zijn we dagelijks bezig met de app functioneel te houden en met onze toekomstplannen. Het is eigenlijk een obsessie waaraan je de hele tijd wil werken.”

Nooit betalend

De jongens hebben geen bedrijf omdat dat nog niet nodig is. Ze worden hoofdzakelijk gesponsord door Imec, een spin-offbedrijf van de KU Leuven. Ze maken geen winst. Plannen om een bedrijf op te richten zijn er wel, maar de app zal nooit betalend worden. Joris Gevaert legt uit: “We denken na over manieren om geld te verdienen, maar we gaan nooit studenten vragen om voor zo'n app te betalen. We hebben nu sponsors, maar het geld

zal op zijn tegen het einde van het jaar.” Ook Boris benadrukt dat het niet de bedoeling is om geld te verdienen aan de applicatie. “We willen eerder geld hebben om te experimenteren en om nieuwe dingen te proberen. Dat is het doel.”

De combinatie student zijn en een app onderhouden is niet gemakkelijk. Als er een probleem is, moet het zo snel mogelijk opgelost worden. Jeroen Hermans: “We willen het zo goed mogelijk doen en we willen dat het goed werkt. Er kruipt veel tijd en werk in om de app volledig werkend te krijgen en te houden. We proberen het stukje per stukje te verbeteren.”

Het is niet altijd even gemakkelijk verlopen. In het begin waren er een aantal problemen met de KU Leuven. Boris: “Studenten moesten hun logingegevens van de KU Leuven gebruiken om zich aan te melden. De KU Leuven had dat niet graag want ze kenden ons niet en waren bang dat we foute dingen zouden doen met de gegevens. Een tweede probleem werd veroorzaakt door het grote aantal gebruikers. De servers van de KU Leuven kregen het moeilijk. Om beide problemen op te lossen, zijn we offline gegaan. Zo konden we aanpassingen doorvoeren.”

Vincent Peeters

De samenwerking met de KU Leuven is volgens de maker van KULApp nog niet optimaal en de communicatie kan beter. “We krijgen toestemming om te doen wat we doen. Maar ze waarschuwen ons niet als ze hun site aanpassen. Dat zorgt voor problemen.”

Uitbreiden

De toekomst ziet er volgens de studenten rooskleurig uit. Ze werken aan nieuwe versies van de app en willen alle bugs eruit halen. Boris: “Wij hopen dat de teller van het aantal mails om bugs te melden naar nul gaat. Eigenlijk willen we dat de gebruikers tevreden zijn. Ook willen we uitbreiden, maar *op het gemak*, zodat we alles onder controle kunnen houden.”

KULApp wordt Quivr

KULApp krijgt een nieuwe naam. Boris: “We willen duidelijk maken dat we geen applicatie zijn van de KU Leuven, want we willen aan andere instellingen laten weten dat we eraan komen. Studenten van de UGent gaan niet geneigd zijn om een app te downloaden met als naam KULApp. Daarom willen we met een schone lei beginnen: alle problemen die we tot nu toe hebben gehad willen we oplossen en we zullen niet dezelfde fouten maken als in het verleden. Onze nieuwe naam wordt Quivr.”

Joris legt uit: “Een quiver in het Engels is een pijlenko-

ker. Onze app is een koker met als pijlen alle dingen die studenten nodig hebben in het onderwijs. We willen meer doen dan alleen informatie geven. Studenten moeten op een vak kunnen klikken en dan vragen kunnen stellen die alleen andere studenten van dit vak kunnen zien.” Jeroen: “Zoals een Facebookgroep, maar dan beter raadpleegbaar. Want het is haast onmogelijk om iets terug te vinden op Facebook en we zien met onze app veel mogelijkheden.” (ch)

STUDENT

Persvers

150 jaar VTK

VTK, de kring van de ingenieurs in spe, bestaat dit jaar 150 jaar. Dat wordt uiteraard gevierd. Van 23 tot 28 februari is het feestweek onder het motto “KU Leuven ingenieur 150 jaar”. Op 23 februari is er een fakfeestje in het Elixir. Op maandag 24 februari een winterbarbecue en jeneverhonkbal voor Alma 3. Op dinsdag volgt er dan een quiz voor studenten, assistenten, proffen en personeel van de faculteit en op woensdag wordt de week afgesloten met een cavacantus.

50 kaarsjes voor Geos

Ook bij Geos, de kring van de Leuvense geologen, valt er iets te vieren, met name het vijftigjarig bestaan van de kring. Zij houden een lustrumweek met op maandag een bierproeverij en op dinsdag een geologencantus. Vervolgens volgt er op woensdag een lezing en op donderdag een td. De week wordt afgesloten met een receptie op vrijdag. Daarnaast zijn er ook vijftig opdrachten die uitgevoerd moeten worden. Een van de opdrachten bestaat erin om met hun vijftigjarig bestaan in Veto te komen. Opdracht volbracht!

De Standaard zoekt grootste licht

De Nacht van de Student heeft een opvolger: het Grootste Licht. Deze nieuwe denk-en-doequiz van De Standaard staat open voor jongeren tussen 18 en 25 jaar. Tijdens de voorronde, die van start gaat op 24 februari, krijgen de deelnemers elke dag een quizvraag in hun mailbox. Een juiste vraag levert 150 punten op, bij een fout antwoord of wanneer er niet binnen de 24 uur geantwoord wordt, gaan er punten af. Zo verzamelen de deelnemers punten en proberen ze een plaats in één van de vier voorrondes te veroveren. In Leuven vindt het plaats op 12 maart in Kinopolis. Er wordt in teams van drie personen gespeeld. De beste teams gaan dan door naar de finale op 29 maart, die op een geheime locatie gespeeld wordt. De deelnemers maken kans op een rondreis door Amerika, een citytrip naar Berlijn, een tablet en nog veel meer. (hve)

Student

STUDENTEN WILLEN VRIJE BAAN VOOR ROLSTOELEN

LOKO klaagt slechte staat Leuvense voetpaden aan

Een opvallende vaststelling in en rond het centrum van Leuven: het wegdek is op sommige plaatsen in slechte staat. LOKO, de koepel boven de Leuvense studentenkringen, vindt het hoog tijd dat daar iets aan gedaan wordt.

HANNE VAN ESPEN

Mathias Bruyninckx, studentenvertegenwoordiger Mobiliteit bij LOKO, legt uit wat er met het filmpje beoogd wordt. "Het idee is om op een ludieke wijze de slechte staat van het wegdek en de ontoegankelijkheid van de

bruiker kan niet vooruit omdat er een fiets op het voetpad ligt of voetgangers die ter hoogte van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte kunnen niet door omdat er, wegens het ontbreken van fietsenstallingen, overal fietsen verspreid staan.

Ook rolstoelgebruikers komen aan bod in het filmpje. Bruyninckx: "Zij zijn vaak de eersten die hinder ondervinden van een

voetpad of een wegdek dat in slechte staat is." Dat wordt bevestigd door Ilse Lauwers van de Katholieke Vereniging Gehandicapten (KVG). "Er komen wel eens klachten binnen van onze rolstoelgebruikers over fietsen die her en der op het voetpad staan of over putten in het wegdek. Daarnaast is de hellingsgraad van het aanwezige hellend vlak soms erg hoog om naar beneden te rijden of volgt er direct na het hellend vlak een gootje. Dat geeft dan een schok voor de persoon in de rolstoel."

Taal- en letterkundestudent Esther Vangenechten ondervindt het dagelijks aan den lijve wanneer ze met haar rolstoel door Leuven rijdt. "Er zijn veel losse tegels of vuilnisbakken en fietsen die in de weg staan. Zeker als het voetpad smal is, staat alles vol zodat je er niet door kunt. Onlangs

waren er bijvoorbeeld wegenwerken. Het bord dat de werken aankondigde stond op het voetpad, zodat er geen plaats meer was voor mij om er langs te rijden. Daardoor moest ik over de weg. Dat is iets waar je makkelijk rekening mee kunt houden. Een

"Er zijn veel losse tegels of vuilnisbakken en fietsen die in de weg staan"

ESTHER VANGENECHTEN, STUDENTE IN ROLSTOEL

"De bedoeling is om een signaal te geven aan het stadsbestuur"

MATHIAS BRUYNINCKX, LOKO MOBILITEIT

stoep op sommige plaatsen aan te kaarten. We doen dat met een humoristische noot door de situaties wat te dramatiseren, maar de bedoeling is wel om een signaal te geven aan het stadsbestuur. Daartoe hebben we een aantal herkenbare punten uitgekozen en die in ons filmpje opgenomen."

In het filmpje zie je een aantal scènes waarin de slechte staat van het wegdek duidelijk gemaakt wordt. Enkele voorbeelden: een fietser valt over een put in de weg, een rolstoelge-

ander pijnpunt is de Blijde Inkomststraat, die slecht toegankelijk is. Dat is heel vervelend, want net daar ligt Romero (een residentie met omkadering waar studenten met en zonder functiebeperking samen wonen, red.)."

Bruyninckx benadrukt dat de focus breder ligt dan rolstoelgebruikers alleen. "Het is niet de bedoeling om exclusief minder mobiele studenten in kaart te brengen, wel de studentenpopulatie in zijn geheel."

Het filmpje zal verspreid worden via de site van LOKO en via Facebook. "We hopen dat het massaal wordt gedeeld en zo vanzelf bij het stadsbestuur terecht komt. Anders zullen we er zelf mee naar het stadsoverleg gaan," aldus Bruyninckx.

Bekijk het filmpje op: www.loko.be

KU Leuven helpt studenten aan een job

De arbeidsmarkt betreden als pas afgestudeerde is tegenwoordig niet vanzelfsprekend. LoopbaanLift, een initiatief van de KU Leuven, wil de overstap vergemakkelijken.

ANNE-SOPHIE DE WITTE

LoopbaanLift is een digitaal vacatureplatform en de opvolger van de vroegere stage- en vacaturedatabank. "De software was verouderd en kon niet meer geüpdatet worden. Omdat wij het heel belangrijk vinden om onze studenten te helpen bij de overstap naar de arbeidsmarkt, zijn we op zoek gegaan naar een alternatief," zegt Annelies Somers van de dienst Studieadvies. "Zo ontstond LoopbaanLift, het resultaat van een samenwerkingsverband tussen de KU Leuven en het Deens technologiebedrijf Graduateland. De KU Leuven biedt haar studenten en afgestudeerden een digitaal loopbaanplatform aan met als doel hun carrièreperspectieven te verbeteren."

Job vinden

Het platform helpt de studenten op een eenvoudige manier te zoeken naar vacatures. De studenten kunnen er vacatures voor voltijdse en deeltijdse jobs vinden, maar ook voor

extracurriculaire stages, on-the-jobtraining en tijdelijke jobs in verschillende domeinen

"We hebben feedback gegeven op het systeem om het studentvriendelijker te maken"

RIEN HOEYBERGHS (LOKO)

en sectoren in binnen en buitenland. Studenten kunnen op het platform bepaalde werkgevers volgen om een beter beeld te krij-

gen van bijvoorbeeld de bedrijfscultuur, projecten en masterproeven. Maar ze zullen er geen studentenjobs of vrijwilligerswerk vinden. De doelgroep van LoopbaanLift is dus alumni en studenten in een latere fase van hun studietraject, masterstudenten en derdejaarsbachelors.

LOKO, de koepel boven de studentenkringen draagt haar steentje bij. Vermits het platform studentgericht is, kan LoopbaanLift de input van studenten niet missen. "We hebben feedback gegeven op het systeem om het studentvriendelijker te maken," vertelt LOKO-voorzitter Rien Hoeyberghs. "Samen met de Studentenraad KU Leuven hebben we de bevoegdheid om de KU Leuven te helpen LoopbaanLift bekend te maken onder de studenten. Door middel van de kringblaadjes en Facebookpagina's van verschillende studentenkringen moedigen we studenten aan om een account aan te maken bij LoopbaanLift." Sinds de lancering hebben al meer dan 2.000 studenten een account aangemaakt.

Jobbeurs

Annelies Somers vertelt verder: "De lancering van LoopbaanLift gebeurde vorige

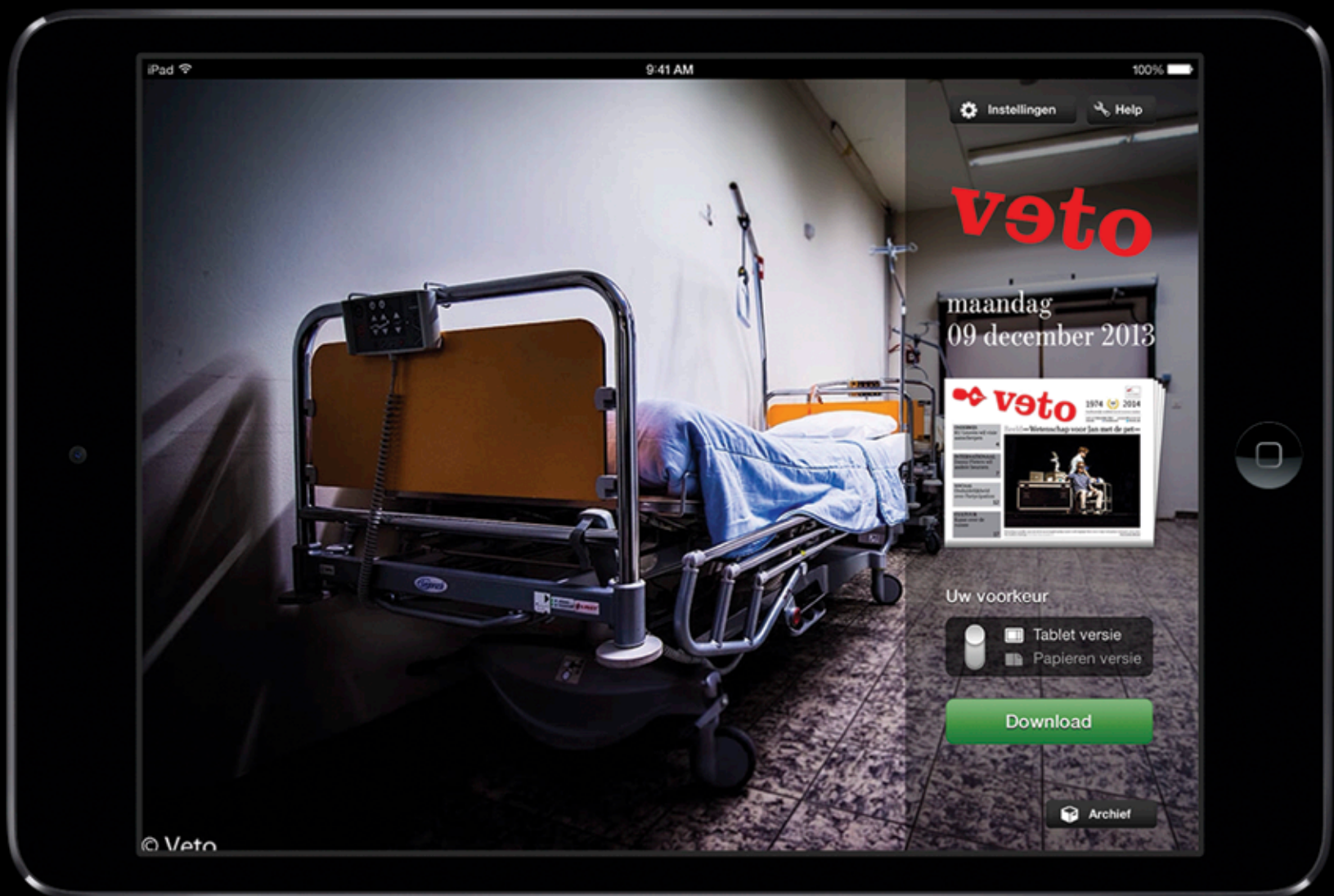
week via een informerende e-mail naar de studenten. Bovendien koppelen we de lancering ook aan ons evenement Jobinfodag, deze dinsdag. Dat is een grote jobbeurs voor alle afstuderende studenten aan onze universiteit. Daar kunnen ze kennis maken met heel wat bedrijven. Er zullen ook infosessies georganiseerd worden over het sociaal statuut van de afstuderende, het werken in het buitenland, het doctoreren en wetenschappelijke loopbanen. Ook cv's en sollicitatiebrieven kunnen er nagelezen worden."

De dienst Studieadvies heeft nog meer in petto, eind maart komt er een Leren-solliciteren-week met infosessies. Daarenboven wordt ook "Wegwijs op de arbeidsmarkt" georganiseerd, een reeks infoavonden over werken in een bepaalde sector.

Jobinfodag, 25 februari in de sporthal De Nayer van 13.30 tot 19 uur

Meer info: LoopbaanLift.kuleuven.be/nl/

— Nieuwe Veto iPad App —

Met de steun van

Cultuur

RECENSIE **GIRLS IN HAWAII**

Verdienstelijk maar zonder omver te blazen

Vorige week gaf Girls in Hawaii een goed, maar niet een heel goed optreden in Het Depot. De groep is een sterk collectief, maar mist individuele persoonlijkheid.

SIMON SCHREURS

“Prenez! Prenez! Prenez!” Een groepje jonge Walen probeert nog snel een pizza te verorberen voor Het Depot haar deuren opent. Van over de taalgrens waren donderdag muziekliefhebbers massaal afgezakt naar Leuven voor het Waalse Girls in Hawaii. Met een plaats in de

Een uitstekende mix van rauw gitaargeweld en introverte nummers

Marquee van Pukkelpop afgelopen zomer, een uitverkocht Depot en een derde album gaat het de band voor de wind.

Wij koesterden dan ook zonder schroom hoge verwachtingen. Van publieksopwarmer Robbing Millions hadden we die niet, en maar goed ook. De jonge Brusselse indierockband liet met hun experimentele nummers en ontoegankelijke ritmes een gereserveerd publiek, dat zich totaal geen houding wist aan te meten bij zoveel psychedelische geluiden, in verwarring

achter. We hadden graag het vurige enthousiasme van de bassist gedeeld, maar de vonk sloeg gewoonweg niet over. Zou überhaupt iemand hun ep gekocht hebben?

Belgische bescheidenheid

De avond kon pas echt beginnen wanneer de mannen van Girls in Hawaii zonder veel poeha en zelfs een beetje timide het podium betraden. Typische Belgische bescheidenheid zou je kunnen zeggen, maar het zestal kwam er goed mee weg. Ze kozen de no-nonsenseaanpak: inpluggen die gitaar, een knikje van verstandhouding naar elkaar en *los geht's*. Uit de speakers galmden melancholische songs in een gebalde sound. Een uitstekende mix van rauw gitaargeweld en introverte nummers met een zekere tristesse, zoals het prachtige nummer *Misses*. Niet slecht, denken wij zo, maar de superlatieven blijven toch veilig op zak.

Girls in Hawaii is een sterk collectief, maar mist individuele persoonlijkheid. Geen van allen nam de rest op sleeptouw, zoals een Johannes Verschaeve van The Van Jets of Ruben Block van Triggerfinger dat doet. Het was dan ook best sneu dat pianist Christophe Léonard als verste man op het podium de rol van entertainer op zich moest nemen. De bindteksten waren slap en mager; de tien gekende woordjes Vlaams al gauw opgebruikt. Dan maar Engels met het onvermijdelijke Franstalige accent. En een publiek dat overdreven hard lachte met

halve mopjes, hunkerend naar meer aandacht.

Foo Fighters

Dat alles neemt niet weg dat we getuige waren van een – muzikaal gezien dan toch – erg volwassen optreden. Menig hoofd ging voldaan op en neer op het ritme van de muziek. Eindigen deden ze met *Flavor*, een ruig nummer dat van de Foo Fighters had kunnen zijn. Een ware apotheose. We onthouden vooral dat het deugd doet te ondervin-

Typische Belgische bescheidenheid zou je kunnen zeggen, maar het zestal kwam er goed mee weg

den dat in een tijd van onstuitbare dj's en elektronische muziek toch nog degelijke indierock gemaakt wordt, en dat in ons eigen Belgenlandje nota bene. Maar onthoud: naar Girls in Hawaii ga je voor de muziek, niet voor de show. Wie op zwier wil genomen worden door een band in plaats van langs de zijlijn te staan toekijken, zal niet echt aan zijn trekken komen bij deze jongens. Hij of zij kan net zo goed rustig ergens een pizza gaan eten.

Land van Il Cavaliere en Costa Concordia

Een hele natie die zich collectief de verdoemenis in batst en zuipt. Zo kan je het Italië van regisseur Paolo Sorrentino schetsen. Niets dat zo goed pakt op het scherm als een avondland in verval, zo blijkt.

SAM RIJNDERS

Je zou als Romein voor minder aan jezelf gaan twijfelen. Het moet moeilijk opgroeien zijn tussen afbrokkelende monumenten, herinneringen aan een tijd toen die omhooggevallen stadstaat het hele Middellandse zeegebied in z'n greep hield. Het contrast met het Italiaanse *malgoverno* kan niet scherper zijn.

Italië vandaag lijdt aan dezelfde kwaaltjes als België in de jaren tachtig, zij het dat de situatie zoveel uitzichtlozer is. Een orkaan woedt door het economische en politieke landschap, terwijl de georganiseerde misdaad en religie het land geselen.

De focus van *La Grande Bellezza* of “de grote schoonheid” ligt op het decadente nachtleven van Rome. De tocht is moeilijk, de gids ervaren: schrijver Jep Gambardella leidt deze polonaise. Auteur van één succesvolle roman en sindsdien zelfgekroonde koning van de Romeinse beau monde, stinkt hij naar dezelfde vergane glorie als de stad en het land.

La Grande Bellezza bezingt het Italië van Berlusconi: net als op de openbare omroep moeten half-naakte vrouwen als fijne vleeswaren de braspertijen in *La Grande Bellezza* opleuken. Ook de botoxkuren van *Il Cavaliere* passeren de revue.

We zijn er nog niet uit of regisseur Paolo Sorrentino daarmee de nobele discipline der cultuurkritiek beoefent, of zelf niet vies is van een tiet meer of minder om de kijker aan het scherm te kluisteren. De obligate feministe in Gambardella's gezelschap wordt alvast ontmaskerd als hypocriet en hautain. Misschien moeten we Gambardella zelf geloven: naar eigen zeggen is hij geen misogynist, maar vooral een misantroop.

Mosterd van Fellini

In interviews steekt Sorrentino allerm minst onder stoelen of banken dat hij de mosterd bij Federico Fellini haalde. Zowel de structuur als thematiek van *La Grande Bellezza* zijn een echo van diens meesterwerk *La Dolce Vita*. De grootmeester van de Italiaanse cinema schetst daarin het Rome van de vroege jaren zestig. Deze keer is paparazzo (*La Dolce Vita* lanceerde de term) Marcello onze gids. Van bacchanaal naar bacchanaal zien we hem steeds dieper zinken. Klinkt bekend, niet?

Op zijn best en meest vermakelijk is *La Grande Bellezza* wanneer in de laatste bedrijven de katholieke Kerk in de hoek zit waar de klappen vallen. Een kardinaal pakt te pas en te onpas uit met kooktips, maar vlucht weg wanneer Gambardello zijn zielenroerselen ontbloot. Een ascetische, half-heilige non van wie niet meer rest dan een hartslag, steelt de show. Hetzelfde bijgeloof haalde Fellini in *La Dolce Vita* door de mangel, waar een hele samenleving haar zinnen verliest als de maagd Maria aan twee kinderen zou zijn verschenen.

Sorrentino zal in beide handjes gewreven hebben toen de Costa Concordia tijdens de opnames van *La Grande Bellezza* zonk. Meteen had de regisseur het perfect beeld voor de feestelijke ondergang van Italië, *special effects* die hij zich anders nauwelijks kon veroorloven.

Kont naar achter, borst naar voren; hier met die bergen coke en protserige crucifixen: voor een tweetal uurtjes vieren wij graag even mee.

Andrew Snowball

Cultuur

DE SPREKENDE EZELS

De aanhouder wint

De Spreekende Ezels is een laagdrempelig podium voor woordkunstenaars. Alles kan en alles mag, zolang het binnen een tijdspanne van tien minuten blijft. Afgelopen maandag deed het zelfverklaard chaopoëtisch maandverband Leuven aan.

RUBEN BERTRANDS

Wide Vercnoeke, auteur van het onvolprezen *Mijn Muze Ligt In De Zetel*, was het visuele klankbord van al wie het podium besteeg. In een koortsachtige trance maakte hij een abstractie van hun woorden, altijd met een pint binnen handbereik. Rud Breemans had de weinig benijdenswaardige opdracht om de spits af te bijten. Hij

.....

Net zoals Breemans duurde het even voor ze op dreef kwam

.....
begon twijfelend aan zijn proza, maar je zag zijn zelfvertrouwen gestaag groeien. Tegen het einde greep hij het publiek bij de geni-

taliën en stak zijn tong in de vallei der ziektes: "Ik was klaar voor de pret, maar alle gaten waren bezet." De vleselijke geneugten als universele taal. Hij werd afgelost door Kamiel De Bruyne, die na twee jaar zijn rentree maakte op het podium. Een filosoof met een hamer. De eerlijkheid gebiedt ons te vermelden dat het een echte hamer was die hij gebruikte om enerzijds een nagel in zijn neus, en anderzijds zijn performance in ons collectief geheugen te rammen.

Kindervertief

Plots werd Wides' schetsenstroom onderbroken. Beelden van schijnbaar onschuldig kindervertief werden op het netvlies gebrand, tot Maarten Luyten ons die illusie van lichtvoetigheid ontnam. Zijn relaas over de relatie met zijn vader was zo eerlijk en herkenbaar dat het verdomd pijnlijk werd. Het publiek verstilde, op het gekletter van enkele glazen na. Alles is relatief, zelfs de respectvolle stilte. Tijdens en na de pauze werd Colin Walsh op ons losgelaten. De Ierse filosoof schrijft improvisatiepoëzie en laat zich liefst door

het moment inspireren. Het resultaat was indrukwekkend, al vraagt een mens zich af wat hij in zijn mars heeft met enige voorbereiding.

Special Guest

Vervolgens besteeg Melinda Schaap het podium. Naam als een klok, tijgerprintjoggingbroek en jampotbril, ontwapenende onschuld met een geniepige glimlach. De Connie Palmen van de 21e eeuw. Net zoals Breemans duurde het even voor ze op dreef kwam, maar de afsluiter was een voltreffer. "De man van wie ik houd vraagt me niet zoveel, maar soms vraagt ie: wat denk je?" Dat soort vragen stel-

len aan uw betere helft is altijd op eigen risico.

.....

"Ik was klaar voor de pret, maar alle gaten waren bezet"

.....

De affiche maakte gewag van een special guest, maar toen

Stoomboot het podium beklom was dat allesbehalve een verrassing. Hij is namelijk het meest recente exportproduct van de Spreekende Ezels, dat in het verleden al bijdroeg aan de ontluiking van muzikaal en literair talent als Selah Sue en Maarten Inghels. Hier begon het allemaal voor hem, en hij voelde zich duidelijk als een vis in het water. Wat aan de ribben bleef plakken was *De Aanhouder Wint*, vooral omdat de titel de essentie van de avond in zich draagt: De Spreekende Ezels is een plek waar je mag proberen, vallen, opstaan en verder bouwen, tot je klaar bent voor de rest van de wereld. De aanhouder wint.

Literair waterballet met Deelder en Lanoye

Al dertig jaar organiseert Behoud de Begeerte literaire avonden in Vlaanderen en Nederland. Om dit jubileum luister bij te zetten, mochten Jules Deelder en Tom Lanoye een avond vullen in 30CC/de Schouwburg.

BRECHT CASTEL

Op 14 februari 1984 vond er een fuif plaats in Leuven. Niets bijzonders, denkt u? Denk opnieuw! Die fuif was namelijk het startschot van Behoud de Begeerte, een organisatie die literatuur naar het podium haalt. Hun producties Saint Amour en Geletterde Mensen doen vast een belletje rinkelen.

Een dag na die fuif mocht een aanstormend talent, een zekere Tom Lanoye, samen met Jules Deelder het theater onveilig maken. Exact dertig jaar later doen ze dat nog steeds. Lanoye is allang niet meer aanstormend en behoeft geen inleiding. Deelder is een icoon dat boven de Moerdijk als geen ander jazz en poëzie ademt. Bovendien valt de helft van de Nederlanders in slaap op een kussen waarop één van zijn gedichten is gedrukt:

Als ik m'n ogen toedoe / ben ik in Hono-loeloe

Frigoboxtoerist

De voorstelling van Lanoye en Deelder bracht het werk van Tom en Jules tot de essentie. Hun *best of* was uitstekend voorbereid en liep

.....

"Ik mis de kut"

.....

als een trein. De trein van Lanoye leek als bestemming Blankenberge te hebben. Gekleed als een onvervalste frigoboxtoerist contrasteerde hij mooi met Deelder die, strak in het pak, iets weg had van een kruising van Darth Vader en Jack the Ripper.

Ook in hun manier van lezen staken beide heren mooi tegen elkaar af. Deelder is een onstuitbare spraakwaterval. Hij klatert aan een ontstellend tempo. Lanoye is dan weer eerder een woordenfontein. Hij bruist en een eruptie is zelden ver weg. Hemeltjief, waterpret dat wij hebben gehad!

Kut

Lanoye bracht onder andere het hilarische stuk over masturbatie uit zijn roman *Kartonnen Dozen*. Hij beschrijft daarin vurig hoe hij een orgasme probeert uit te stellen door aan platgereden vogeltjes te denken. Als dat niet meer werkt, denkt hij aan gevilde konijnen of het gezicht van N-VA-politica Liesbeth Homans. Van een kwinkslag naar de politiek is hij nooit vies.

Toen hij iets te lang doorboomde over masturberen en de herenliefde, riep Deelder hem resoluut tot de orde. "Ik mis de kut!" Waarna hij ons overspoelde met zijn heerlijke stroom aan synoniemen voor het vrouwelijk geslachtsorgaan.

Nadat dat was rechtgezet, kon het serieuze werk beginnen. Zelfs de Balkanoorlog werd in poëzie gegoten. Ook nostalgie en zelfspot waren gesmaakte ingrediënten. Kortom, een hutsepot met de liefde voor het woord als basis.

Toekomst

Deze avond bewees ook dat Behoud de Begeerte na dertig jaar niet alleen achteruit moet kijken. Er komt weliswaar een boek en een expo om dat te doen, maar de grootste begeerte ligt nog in het verschiet.

We kijken alvast uit naar Geletterde Mensen met Jeroen Olyslaegers en Joost Vandecasteele later dit seizoen.

Deelder en Lanoye toonden dat woorden liefkozen meer is dan ze voorlezen. Met kinetische typografie, streepjes muziek en onderling gekscheren, werd de standaard weer hoog gelegd. De fuif, die startte op Valentijn 1984, is nog steeds niet afgelopen. Zet die plaat vooral niet af.

Cultuur

RECENSIE **CUSTOMS IN HET DEPOT**

Tussen koning en hofnar met de funk van Prince

Customs kent Het Depot door en door. De heren speelden er destijds hun eerste optreden en nu keerde de band terug met een nieuwe plaat onder de arm. Een opvallende vaststelling bij nieuwe plaat *The Market*: er zit meer swing in Customs dan je denkt. "We like funky music!"

THIJS KEERSMAEKERS

Alvorens Customs zieltjes kwam winnen voor zijn nieuwe plaat, was het de beurt aan de Diestse groep Tubelight. Die had al een bescheiden hit met *Coming after you*. Ook hun andere nummers mochten gehoord worden, al zat er nergens een even publieksvriendelijke riff in als in hun succesnummer. Hun no-nonsense gitaarmuziek klonk bijwijlen heerlijk chaotisch. Lekker luid en met een bas waarvan je jeans je rond de benen trilde, zo hebben we het graag.

Flets

Customs zelf trapte haar show meteen stevig af met *Love to the Lens*, niet toevallig het eerste nummer van hun nieuwe plaat. Daarna dommelde het optreden echter vrij snel in, met een eerder fletse uitvoering

van *Matador* en een *Justine*, dat ze enkel pro forma leken af te werken. Misschien lag dat aan het feit dat het twee van hun oudere nummers zijn, want toen het nieuwe *She is my Mechanic* door de luidsprekers klonk, werd het enthousiasme stilaan

Customs kent duidelijk de regels van de showbizz

weer tastbaar. Het publiek had zich echter nog niet helemaal kunnen opwarmen, want toen frontman Kristof Uittebroek de

vraag "Are you with me?" uitschreeuwde, was de respons eerder lauw.

Dood

Daar kwam verandering in met een nummer van Prince, zowaar. Als bedankje voor Het Depot, en in het bijzonder directeur Mike Naert, had Customs een nummer van zijn favoriete artiest voorbereid. "Schiet ons niet dood, we gaan proberen," klonk het bescheiden. De boodschap van *Let's go crazy* sloeg aan, zowel bij het publiek als bij de band zelf. "We like funky music!" riep Uittebroek triomfantelijk na de geslaagde Princecover. Daarna viel de geestdrift niet meer te temperen. *Gimme Entertainment* klonk heel overtuigend, en bij *Hole in the Market* wist de band zich met zijn energie geen blijf. "Dit is ons favoriete nummer: Als we konden, speelden we het wel vijf keer!" Dat viel ook duidelijk te merken: Uittebroek liep van hot naar her op het podium en kreeg het publiek nu helemaal mee, gitarist Janse bespeelde zijn gitaar als een verlengstuk van zijn arm. Her en der bewoog de zaal zowaar ritmisch mee op de muziek!

Customs kent ook duidelijk regel één van de showbizz: *always leave 'em wanting more*. Na het publiek ademloos te hebben achtergelaten met een spetterend *Hole in the Market*, keerden ze terug met een intiem *Love, You don't scare me anymore*. Na

dat intermezzo maakten ze het helemaal af: de nu goed opgewarmde zaal kreeg achtereenvolgens *Harlequins* en *Rex*, hun twee grootste hits, te horen. Een ware climax voor een optreden dat zwak van start ging.

Customs had zichtbaar veel zin om de nummers van hun nieuwe plaat te spelen. Vooral dan droop de goesting van de gezichten van

No-nonsense gitaarmuziek klonk bijwijlen heerlijk chaotisch

de bandleiden. Om de criticasters van het album lik op stuk te geven? Customs bewees in elk geval dat er best veel swing in hun muziek zit. Zo was niet *Rex* of *Harlequins* de triomfator van de avond, maar was het de funk van Prince die het hele optreden doorspekte.

Helemaal achteraan deze Veto: interview met de helft van Customs

Menu v/d week 24 - 28/2/2014

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

maandag

Kalkoenpavé met portosaus, wortelen en kampernoelies	€ 5.30	
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes	€ 4.10	
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 5.30	
Vleesballetjes in tomatensaus en slaatje	€ 3.10	
Koninginnenhapje (A3, enkel avondmenu)	€ 4.10	

dinsdag

Hertoginnenkrokant met boontjes	€ 3.10	
Steak met peperroomsaus en witloof	€ 5.80	
Groentenrisotto met quornbereiding	A1 € 4.10	
Spaghetti bolognese groot (A1-A2, in A3 enkel middagmenu)	€ 4.10	
Tofuballetjes met wokgroenten & tomatenkoriandersaus	A2-A3 € 5.30	
1/2 kip met saus en garnituur (A3, enkel avondmenu)	€ 5.80	

woensdag

Boerenworst met erwten en wortelen	€ 3.10	
Gebakken visfilet met nantuasaus en broccoli	€ 5.80	
Koninginnenhapje	€ 4.10	
Pitabroodje veggie gyros met dilledressing en slaatje	A1 € 5.30	
4-kazentortellini met spinazie, tomaat en maïs	A2+A3 € 5.30	

donderdag

Big Alma hamburger met slaatje	€ 4.10	
Groentenburger met tomatenpaprikamengeling	A1+A2 € 5.30	
Kip met bruine van Corsendonck & gebakken raapblokjes	A1+A2 € 5.30	
Spaghetti bolognese groot	A1+A3 € 4.10	
Spaghetti bolognese klein	A1+A2 € 3.10	
Spaghetti bolognese veggie groot	A3 € 4.10	
Kippenlapje met groenten en saus (A3, enkel middagmenu)	€ 5.30	
Pita met saus en slaatje (A3, enkel avondmenu)	€ 4.10	

vrijdag

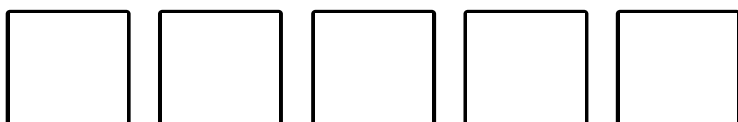
Koninginnenhapje	€ 4.10	
Ovenschotel met quornblokjes, prei, kaas en aardappeltjes	€ 5.80	
Provençaals stoofpotje	€ 3.10	
Blinde vink met knolselder in basilicumsaus	A1+A3 € 5.30	

SPAARALMA

5 maaltijden
= 1 gratis dessert

Laat een stempel plaatsen bij het kopen van een warme maaltijd en neem een gratis dessert bij je vijfde maaltijd!

Deze actie is geldig van 10 februari tot 15 maart 2014

ALMA, THE (M)EATING PLACE!

Heb je zin in vis, vlees, pasta, vegetarisch ...?
Alma is en blijft de vaste stek voor al wat lekkers is.
Huisbereid en steeds vlakbij. Voor een snelle hap
of een uitgebreidere lunch. Maar Alma is meer dan
lekker eten aan democratische studentenprijs.
Je komt er te weten wat er zoal te doen is op sociaal,
cultureel en sportief vlak. Of je organiseert er
zelf je eigen activiteit. Smakelijk!

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

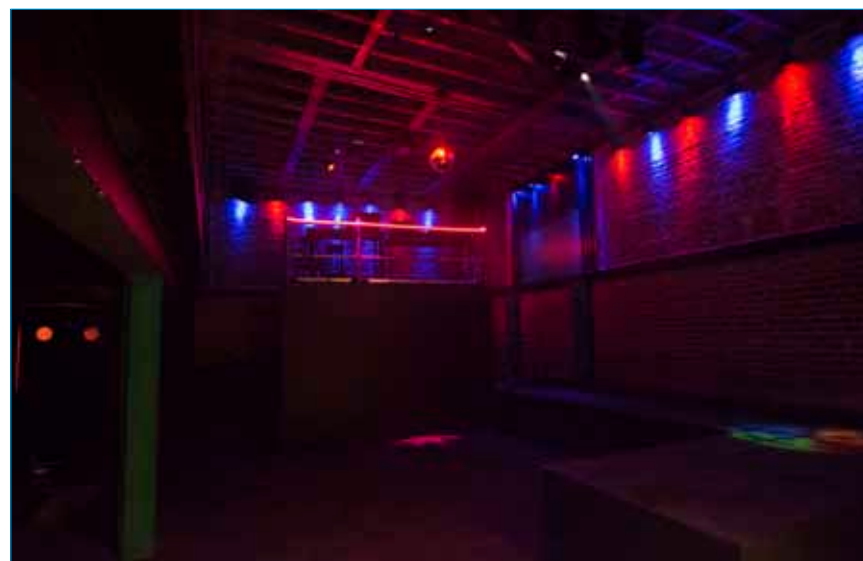

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPESTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

€ 355 per avond

€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde
academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het
vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Na carrière als professor en minister: Koen Geens wordt magazijnier bij Delhaize.

"Ik had nood aan een nieuwe uitdaging"

Liesa Olislaegers

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 15
Maandag 24 februari 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jens "Inge Vervotte" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "Germaine" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Eva "Michelle Obama" Schalbroeck, Quinten "Clara Cleymans" Evens, Korneel "Maggie De Block" De Schamp, Ernest "Virginia Woolf" De Clerck, Karolien "Maaiké Cafmeyer" Wilmots

Schrijvers:
Evelien "Tanja Dexters" Van den Branden, Katrien "Veerle Baetens" Arron, Catherine "Kim Clijsters" Hechter, Hanne "Astrid Lindgren" Van Espen, Anne-Sophie "Zooey Deschanel" De Witte, Sam

"Samantha Fox" Rijnders, Karel "Lien Van de Kelder" Peeters, Simon "Evy Gruyaert" Schreurs, Brecht "Karen Lee Orzolek" Castel, Ruben "Prinses Claire" Bertrands, Thijs "Simone De Beauvoir" Keersmaekers

Fotografen:
Andrew "Sien Eggers" Snowball, Meredith "Angela Merkel" Geldof, Vincent "Lesley-Ann Poppe" Peeters, Annemie "Cameron Diaz" Vermeulen

Tekenaars:
Liesa "Julia Wertz" Olislaegers, Karolien "Marina Abramovic" Favoreel

Dtp:
Jens Cardinaels, Frank Piet-

ermaat

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Korneel De Schamp, Ernest De Clerck

IT:
Joachim "Melinda Gates" Beckers, Pieter "Els Dehaen" Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter "Maya Detiege" Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen

Binnenland: 11 euro
Overschrijvingen op rekeningnummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, vrouwen van wie je les zou willen krijgen) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Customs

“Je moet jezelf altijd wat uitvergroten”

De jongens van Customs hebben een gezonde dosis realiteitszin. “Het effect van die eerste plaat, dat kun je praktisch niet evenaren”.

THIJS KEERSMAEKERS
(FOTO'S MEREDITH GELDOLF)

Afgelopen woensdag speelde de muziekgroep Customs een thuis-match in Het Depot. Na een moeizaam begin scoorden ze meermaals in de extra tijd. Ook naast het podium zijn de heren van Customs gewoon enthousiaste jongens die blijven geloven in hun nieuwe plaat, *The Market*.

Customs is een band met Leuvense roots. Is Leuven een vruchtbare ondergrond voor een jonge groep?

Kristof Uittebroek (zanger): «Toen wij begonnen met Customs zaten wij er eigenlijk niet meer op te wachten om pakweg in cafés te gaan optreden. Dat hadden we in onze jonge jaren al meer dan genoeg gedaan. Wij stonden toen al in De Afrekening met *Rex*. Voor ons eerste optreden verzorgden we meteen het voorprogramma van Daan in Het Depot.»

«De ontwikkeling van Customs is eigenlijk een beetje in omgekeerde richting verlopen. We hadden eerst de single en dan pas de groep. Mijn

vorige band was net gestopt omdat de zanger er niet veel zin meer in had. Ik zat dus thuis gewoon wat nummers te maken. Dan ben ik met onze bassist met een aantal demo's naar Alex Callier van Hooverphonic gestapt en die was meteen heel enthousiast. Zo hebben we een jaar voor de groep begon *Rex* al opgenomen. In eerste instantie was niemand daarin geïnteresseerd. De radiozenders wilden het niet draaien. Pas een jaar later, toen we met Customs onze plaat uitbrachten, werd het nummer plots een hit. Wij hebben ook het geluk gehad dat het soort muziek dat wij maakten toen helemaal ontplofte. En plots was er een Belgische groep die daar zomaar in kon meegaan.»

Larger than life

Jullie hebben met Customs net een nieuwe plaat uit, *The Market*. Op die plaat tonen jullie weer een heel ander gelaat.

Uittebroek: (fel) «Dat mag ik hopen, ja! Als je een nieuwe plaat maakt, moet je niet de vorige nog een keer opnieuw maken. We hebben altijd een basisklank, maar het soort mu-

ziek dat we errond maken moet toch iedere keer wat anders zijn.»

Toch smaakt niet iedereen dat andere. Zijn jullie geschrokken van de negatieve reacties?

Jelle Janse (gitaar): «Ik sta er toch van te kijken dat sommige mensen verwachten dat wij drie of vier dezelfde platen zouden maken. Het is nooit onze intentie geweest om exact hetzelfde te blijven doen. Wij luisteren nu naar heel andere muziek dan vijf jaar geleden. Het is logisch dat je dus ook in de platen een soort evolutie hoort.»

Uittebroek: «Het grappige is dat dezelfde mensen die ons bij de eerste plaat neersabelden omdat we maar een doorslagje van andere groepen waren, nu klagen dat we niet meer hetzelfde klinken als op onze eerste plaat. Het is trouwens ook opvallend dat recensies uit het buitenland totaal anders zijn. In Vlaanderen schrijft de ene recensent de andere maar na, terwijl ze voorbij de grens blijkbaar wel onafhankelijk geluisterd hebben. Als journalist een eigen mening leren vormen lijkt me toch een goed begin.»

«Die kritiek raakt ons natuurlijk wel, anders zou er maar weinig van onszelf in de plaat zitten. Maar we gaan er geen andere muziek van maken, integendeel. Voor de journalisten moeten we het niet doen, die krijgen de plaat toch gratis. We moeten de mensen die betalen voor onze plaat overtuigen (lacht).»

Janse: «Ik denk ook wel dat het moeilijk is om zomaar een vervolg te breien aan een eerste plaat die

laten zien dat we een groep zijn. Maar het is ook uitgegroeid tot een soort uniform. Vanaf het moment dat je dat kostuum aantrekt, word je een andere persoon. Vergelijk het met Superman.»

Uittebroek: «Je moet jezelf altijd wat uitvergroten. Niemand komt kijken naar iemand die 's ochtends nog bij het ophangen van een kader op zijn duim heeft geslagen. Het moet wat *larger than life* zijn, en die kostuums helpen daarbij. Ik ben zelf ook een fan van die kledingstijl, terwijl er in het dagelijkse leven nu om wordt gefronst. Op die manier is het toch nog enigszins aanwezig.»

«We hebben eigenlijk vanaf dag één gezocht naar kleine dingen die ons anders zouden maken dan andere groepen. Zo hebben we toevallig ook allemaal veel voornamen, terwijl dat nu toch minder alledaags is. Ook dat gebruiken we.»

Janse: «Het was ook een van de eerste dingen die ze me vroegen: “Heb je nog andere voornamen?”. Die vraag had ik niet meteen verwacht (lacht).»

Vakjes

Kristof, in jouw songteksten zitten wel eens literaire verwijzingen. Is dat bij deze plaat ook zo?

Uittebroek: «Bij deze plaat is dat veel minder het geval. Vroeger deed ik dat heel fel en werd dat ook vaak opgepikt. Zodanig zelfs

dat ik het gevoel had dat het bij wijze van spreken enkel daar nog over ging. Recensenten hielden zich te veel bezig met “heb ik wel alle verwijzingen gevonden?”. Zo mis je natuurlijk waar het eigenlijk over gaat. Ik ben dat bewust minder gaan doen, het moet geen spel worden. Als artiest wil je niet herleid worden tot een aspect. Als je voelt dat ze je in een vakje aan het stoppen zijn, wil je bewijzen dat je daar niet in past. Misschien zouden we wel helemaal andere muziek maken als er geen recensies bestonden, als niemand probeerde te bepalen wat voor muziek we maken met Customs. Onbewust werk je altijd vanuit een soort tegenreactie.»

Janse: «Maar dat is dan echt onbewust, hoor. We gaan nummers niet schrappen omdat ze te nauw in een vakje passen als we ze wel goed vinden. Dat gaat allemaal veel natuurlijker dan het nu lijkt.»

Tot slot: eist voor Customs de roem al een zekere tol?

Uittebroek: «We worden niet vaak herkend hoor. In de eigen streek zijn er af en toe mensen die je van ergens lijken te herkennen zonder goed te weten van waar. Het leidt er wel toe dat je ervoor zorgt dat als je op zaterdagochtend naar de winkel gaat, je erop let dat je minstens goed gewassen bent (lacht).»

Jelle Janse (gitaar)

“In Vlaanderen schrijft de ene recensent de andere maar na”

zo'n groot en vooral onverwacht succes was. Daar zit een element in dat je niet kunt evenaren met volgende platen. Ik betrap mezelf er ook op dat ik vaak de eerste plaat van een band de speciaalste vind. Dat is iets wat je niet kunt forceren.»

Uittebroek: «Inderdaad, de plaat die ik het eerst leer kennen van een groep vind ik meestal de beste. Nu staan we eens aan de andere kant van dat spectrum.»

Jullie staan altijd strak in het pak op het podium. Heeft dat een bijzondere reden?

Janse: «Het is een middel om alles wat samen te trekken, om te

Kristof Uittebroek (zanger)